உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீஜ்ஞானசம்பந்தகுருப்யோநம:

"சென்னை வேதாகமோக்த சைவசித்தாந்தசபைப்"

பிரசுரம்

ஞானசாகரம்.

இது,

சமயசாத்திர தத்துவசாத்திர பௌதிகசாத்திர இலக்கணஇலக்கியப்

பொருள் விரிக்கும் மாதாந்தப் பத்திரிகை,

பதுமம்-௧. } சாலி. ௲௮௨௪ சுபகிருது௵ ஆடி மீ } இதழ் ௭.

பொருளடக்கம்.

தமிழ்மிகப்பழையமொழியாமென்பது.

சுவேதாசுவதரோபநிடத மொழிபெயர்ப்பு.

சகளோபாசனை.

வடமொழியில்வழங்குந் தமிழ்ச்சொற்கள்-மாகறல். கார்த்திகேயமுதலியார்.

இறையனாரகப்பொருளுரைவரலாறு - மு. இராகவையங்கார்.

ஆனந்தக்குற்றம் - அ. சண்முகம்பிள்ளை.

சமாசாரக்குறிப்புகள்.

பத்திராதிபர். நாகபட்டினம்-வேதாசலம்பிள்ளை,

சென்னைக் கிறிஸ்டியன்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்.

சென்னைச்

சோமசுந்தர விலாச யந்திரசாலையில்

முத்திரிக்கப்பட்டது.

1902.

வருடசந்தா இரண்டு ரூபா. தனிப்பிரதி நாலணா.

2632

அன்புமிக்க ஐய,

தங்கள் மும்மணிக்கோவையும், காஞ்சியாக்கமும், ஸ்ரீ சவரிராயபிள்ளையவர்களால் முன்னரே அளிக்கப்பட்டுத் தங்களது தமிழாராய்ச்சி முதிர்ச்சியைக் காட்டிவிட்டன். கோவையில் அகவல் பத்தும், பத்துப் பாட்டின் சொல்வளம், பொருள்வளங்களில் பயிற்சியுடையார்க்குப் பேரிறும்பூதை விளைத்து இத் தமிழுலகம் இங்ஙனமாய புலனெறி வழக்குடையாண் இக்காலத்திலும் இனி வருங் காலத்திலும் "மேவிப்பொலிக" என்னும் விருப்பத்தைத் தூண்டி நிற்கின்றது. எழுத்தையும் சொல்லையு முணர்த்தி நிற்கும் நன்னூலை உள்ளவாறு போதிப்பாருளராயினும் பயில்வா ரற்றுநிற்கும் இந்நாடு ஆங்காங்கு அந்நூலில் தேர்ச்சியுடையாரைச் சிறுபான்மையுடையதா யிருக்கின்றது. யாப்பாராய்ச்சி யுடையாரையு முடைத்தென்றுஞ் சொல்லலாம். அணியுமங்ஙனமே. பொருளாராய்ச்சி மிகத் தேய்ந்து நிற்கும் இக்காலத்தார்க்குக் "காஞ்சியாக்கம்" ஒரு புதுமையதாகவே யிருப்பினும் அவ்வாராய்ச்சி நடையில் தலைப்பட்டு அதன் சுவையை யநுபவித்து வருநர் யாரேனும் உளராயின் அவர்க்கே யவ்வாக்கம் இன்பம் பயக்குமெனக் கூறுதேயமையும். நிற்க.

இங்ஙனம்

ஆ-கா-பிச்சையிபுறாகீம்புலவர்.

வரகனேரி, திரிசிரபுரம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உயிரொடு புணர்ந்த வொற்றென வொற்றி
முருகொடு புணர்ந்தநும் மும்மணிக் கோவை
தன்மணிக் கோவையாத் தந்நஞான் றேயென்
உழுவ லன்பிற் குரிமை பூண்டென்
மும்மையுந் தொடருஞ் செம்மை சானணம்பும்,

அன்பும் அருமையும் பொருந்திய ஐயா,

தங்கள் சோமசுந்தரக்காஞ்சியாக்கத்தைப் போலவே, தங்கள் மும்மணிக்கோவையையும் உற்று நோக்கினேன்; நோக்கினேற்கு அது பெரிதும் நோக்குடைத்தாதலும் நோக்கி, இருமுறை நோக்க நேர்ந்தது.

அது தன்னை ஆக்கியோன தியற்கை யறிவுற்ற விற்றென வணர்ந்து தெற்றெனத் தெரிக்கின்றது; சொல்லும் பொருளுந் திட்பமு நுட்பமும் ஒட்பமும் பொருந்திப் பெரிதும் இயற்கையினெழுந் தொழுகுகின்றது; மூவேனோர் மொழிபொருளும், மொழியும் பொன்னே போற்றிக், சற்பன கசடறக் கற்றுணாக்கருத வித்தலிற் கருவூலம் போல்கின்றது; அதன்மேற் பின்னோ ராக்கமும் பெரிதுப் பேணித் தனக்கென மிகப்பல தொகுத்துத் தாளாள்கின்றது; ஆன்றோரொழுக்கமே பாற்றவும் பேணி, நன்றிமறவாமை நன்னெறிச் செல்கின்றது; அம்மட்டோ! இறையடிக்கன்பும் அடிமையுமே பண்பும் பயனுமாய்ப் பயில்கின்றது. அதன்கண்ணே என்னறிவளவிற் சேர்ப என்னுற் காணக்கிடந்த இன்னோ ரன்னவாகிய குணங்கள் இறப்பவும் பல. அவை தம்மையெல்லாம் ஈண்டுத் தனித்தனி விதந்தெடுத் துரைத்திடுதல் மிகை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞ்ஞானசம்பந்தகுருப்யோநம:

வா ழ் த் து.

"வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெ லாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே."

தமிழ் மிகப்பழைய மொழியாமென்பது.

பரந்துகிடக்கும் இந்நிலவுலகத்தின்கண்ணே பண்டைக்காலந் தொட்டு இலக்கண விலக்கிய வரம்புடைமையாற் சீர்திருந்தி வழக்கமுற்று வாராநின்ற மொழிகள் தமிழ், வடமொழி, இலத்தீன், கிரேக்கு, இப்புரு முதலியனவாம். உலகத்தின்கட் பேசப்படுவனவாகுந் தொள்ளாயிர மொழிகளுள் இவ்வைந்தும் வேறுசிலவும் அங்ஙனந் தொன்மொழிகளென் றுயர்த்துக் கூறப்படுதற்கு இடம் பெறுவதல்லது ஏனைய அவ்வாறு சொல்லப்படா வென்றுணர்க. இவற்றுள், தமிழ் மொழியை ஒழித்து ஒழிந்த வடசொல், இலத்தீன் முதலியவற்றையெல்லாம் ஐரோப்பிய பண்டிதர்கள் நன்காராய்ச்சி செய்து அவற்றைப் பண்டைக்காலத்து மொழிகளெனப் பெரிதும் பாராட்டிப் போற்றுகின்றார்கள். இனித் தமிழையோவெனின் அங்ஙன முண்மை யாராய்ச்சி செய்ய மாட்டாது நெகிழவிட்டு, அதனைப்பற்றி யுரை யுரைக்கும் வழியெல்லாந் தாந்தா மனம்போனவாறு சொல்லி யுண்மைப்பொருள் காணாது ஒழிகின்றார். இதற்கென்னையோ காரணமெனின், வடமொழி முதலான சொற்குரிமை பூண்டு அவற்றை வழங்குவாரான நன்மக்கள் அபிமான மிகவுடையராய் அவற்றை விருத்தி செய்தலோடு, பிறருந் தமக்கநுகூலமாய்நின் றதனை யவ்வாறு விருத்தி செய்யுமாறு தூண்டுதலுஞ் செய்து போதருகின்றார். இனித் தென்றமிழ் நாட்டில் தமிழ் வழங்கு மக்களோ அங்ஙனம் நல்லபிமானங் கொளவறியாமல் உண்டிப் பொருட்டுப் பொருள் தொகுத்தலின்கண்ணே நிலைபேறு மிகவுடையராய் மொழியாராய்ச்சியிற் சோம்பலுற்று உறங்கிக் கழிகின்றார். இனி யிங்ஙனம் ஒழிவாரொழியத் தமிழ் நல்லபிமான மிக்குடைய தமிழ்ப் பண்டிதர் ஒருசிலரும், ஆங்கிலமுந் தமிழும்வல்லார் ஒருசிலரும் மனவெழுச்சியான் முன்வந்து நின்று உண்மையாராய்ச்சி செய்து போதருகின்றமையின், அந்நல்லார் வழிநின்று யாமும் எம்மாராய்ச்சியிற் கண்டவற்றை விளங்கக்காட்டத் துணிந்து இன்றிதனை விரித்துரைப்பப் புகுந்தாம். இது நிற்க.

இனி மேலேகாட்டிய பண்டைமொழிகளான தமிழ் முதலான சொற்களுள் இன்றுகாறும் பரவைவழக்காய் வருவது தமிழ் ஒன்றேயாம். அற்றன்று, இலத்தின் முதலான சொற்களும் ஆண்டாண்டுப் பயிற்சி செய்யப்படுதலும், கற்றறிவுடையோராற் பேசப்படுதலுமுடையனவாய் வருதலின் அவை வழக்கு வீழ்ந்தனவாகா வெனின்;-அன்று சொன்னாய், ஒரு சொற் பரவை வழக்குடையதோ அன்றோ வெனத் துணிவுகாண்டல் அவ்வாறன்று, மற்று அது கற்றறிவில்லாச் சிறுமகாரானும் பெண்டிரானும் ஆடவரானும் இல்லந்தோறும் உரைவழக்குற்றுப் பெருகி நடைபெறுதலொன்றானே அவ்வாறுதல் இனிது துணியப்படுமென்பது. இனி இலத்தின் முதலிய சொற்கள் அங்ஙனமில்லந்தோறுஞ் சிறுமகாரானும் பிறரானும் வழங்கப்படுதல் காணாமையானும், தமிழோ அவ்வாறின்றி யாண்டும் பெருகிய வழக்காய்த் தென்றமிழ்நாட்டகத்தே நடைபெறுதலானும் அவ்விலத்தீன் முதலான சொற்கள் உலகவழக்கு வீழ்ந்தனவா மென்பதூஉந், தமிழொன்றே உலகவழக்குடையதாமென்பதூஉந் தேற்றமாம். எனவே, தமிழ் மொழிப்பயிற்சி செய்தல் அவ்விலத்தீன் முதலான ஏனை மொழிப்பயிற்சியினும் பயப்பாடு பெரிதுடையதாமென்பது இனிது விளங்கலின், இப்பெற்றிபறியாத சென்னைச் சருவகலாசங்கத்தார் தமிழ்ப்பயிற்சி செய்தலை அறவே களைந்துவிடல்வேண்டுமென்றுரைத்தவுரை பெரியதோர் இழுக்குமாம் ஏதமுமாம். இதுகிடக்க.

இனி அத்தமிழ்மொழி, வடமொழி இலத்தின் முதலான மற்றவ்வெல்லாச் சொற்களினும் முற்பட்டுத் தோன்றிய பழமையுடைத்தென்பது ஒருசிறிதுரைப்பாம். தமிழ் மொழியிலேயுள்ள சொற்களெல்லாம் அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ என்னும் பன்னீருயிரெழுத்துக்களையும், இவ்வுயிர்களோடுகூடிய க், ச், த், ந், ப், ம், வ், ய், ங், ஞ் என்னும் பத்து மெய்யெழுத்துக்களையும் முதற்கொண்டு தொடங்குகின்றன; ட், ண், ர், ல், ழ், ள், ற், ன் என்னும் எட்டு மெய்யெழுத்துக்களைக்கொண்டு அவ்வாறு தொடங்குகின்றில. ஆரியம், இலத்தீன் முதலிய மொழிகளோ இவ்வெழுத்துக்களையும் முதலிட்டுத் தொடங்குஞ் சொற்களுடையனவாய்க் காணப்படுகின்றன. ஆரிய மொழியிற் காணப்படும் டம்பம், ரத்நம், லவணம் முதலிய சொற்களை அம்மொழியிற் கிடந்தவாறே கூறாது, இடம்பம், அரதனம், இலவணம் முதலியனவாகத் திரித்துத் தமிழ்மக்கள் வழங்குகின்றார். நன்னூல் முதலான இலக்கணநூல்களும் அவ்வாறே வழங்குமாறு விதிக்கின்றன. அச்சொற்களை அம்மொழியிற் கிடந்தபடியே கூறாது அங்ஙனந் திரித்துக்கூறல் வேண்டுவதென்னையெனவும், தமிழ்ச்சொற்கள் ட், ண் முதலான அவ்வெட்டு மெய்யெழுத்துக்களை முதல் நிறுத்துத் தொடங்காமை என்னையெனவும் நுணுகி யாராயும்வழித் தமிழ்மொழி மற்றெவ்வெல்லாப் பாடைகளினும் பழைதாமென்னு முண்மைப்பொருள் தெற்றென விளங்காநிற்கும். அவ்வாறுதல் காட்டுதும்.

இனி, ஒருபாடையி னுற்பத்திக்கிரமத்தை நோக்கவல்ல நுண்ணறி
வாளர்க்கு, விலங்கினங்களைப்போல் அநாகரிக நிலையிலிருந்து சொற்சொல்லு
மாறறியாது குறிப்பானுணர்த்திப் பின்னும் விளங்காமையான் இயற்கையி
னிகழும் ஒலிவகைப்பற்றிக் கூற்று நிகழ்த்திச் சிறிதுசிறிதாய்ச் சொற்சொல்லு
மாறறிந்து அறிவுகூடப் பெற்றுவரும் மக்கட்டன்மையும், தாய்தந்தையர் கூட்
டுறவானே சொற்சொல்லுமாறறிந்து அறிவுகூடிவருஞ் சிறுமகாரியல்புந் தம்மு
ளொத்த பெற்றிமையுடையவாமா றினிது விளங்கும். எனவே, ஒருபாடை
யினுற்பத்தி முறை நன்காராய்ந் தளந்தறிதற்கு இன்றியமையாப் பெருஞ்
சாதனமாய் முன்னிற்பது சிறுமகார் வளர்ச்சி முறையை யுற்றுநோக்கியுணர்த
லேயாம். உயிரெழுத்துக்களொழிய மெய்யெழுத்துக்களுட் சிறுமகாரான்
முதன்முதன் மொழியப்படும் ஒலி யெழுத்து இதழிரண்டனையுஞ் சிறிது மெல்
லென்று கூட்டுதலானே பிறக்கும் ம என்பதேயாம். அங்ஙனம் இதழ் கூட்
டித் தந்தாயைக் கூவும்வழி அடுத்தடுத்து மா மா என்று சொல்லுதலானே
அம்மா எனுஞ் சொற்றோன்றுவதாயிற்று. இனி அவர் அம்மா எனு மச்சொற்
கற்றதுணையானே, தம்மிதழை மேலுஞ் சிறிது வலிந்து இயக்குமாறறிந்து தந்
தையைக் காண்டொறும் பா பா என்றழைத்தலானே அப்பா எனுஞ் சொல் உற்
பத்தியாயிற்று. இங்ஙனம் மெல்லென்றொலிக்கும் ஒலி நுட்பம்பற்றி மகரத்தை
யும் அதனோடோ ரினப்பட்ட எழுத்துக்களையுந் தமிழ்நூலார் மெல்லெழுத்தென்
றவ்வா றோதுவாராயினர்; வல்லென்றொலிக்கும் வகைபற்றிப் பகரத்தையும்
அதனோடோரினப்பட்ட எழுத்துக்களையும் வல்லெழுத்தென்றவ்வாறோதினர்.
இங்ஙனஞ் சிறுமகாரான் முதன்முதன்மொழியப்படும் மெய் ஒலியெழுத்துக்
கள் மகரமும் பகரமுமாதல்பற்றியே, உலகத்தின்கட்பரந்து வேறுவேறு வழங்
கப்படும் மொழிகளினெல்லாம் தாய்தந்தையரை யழைக்குஞ் சொற்கள் அம்மா
அப்பா எனுமிரண்டேயாயின. உலகவியற்கைத் திறம்பற்றி மொழியப்படும்
அம்மா அப்பா வென்னுஞ் சொற்பெற்றி தேறமாட்டாத வடநூல்வல்லார் சிலர்
அவையிரண்டும் மாதா பிதா வென்னும் வடமொழிகளின் சிதைவாய்த் திரிந்து
தமிழில் வழக்கமுறுகின்றனவென் றுரைத்து ஏதம்படுகின்றார். இதுகிடக்க.

இனி மேலே காட்டிய ட், ண் முதலிய வெட்டு மெய்யெழுத்துக்களும்
நா மேலண்ணத்தைத் தொடுதலானே பிறக்கும் நாவெழுத்துக்களாம். அங்ஙனம்
மேலண்ணந்தொட் டுச்சரித்தற்பொருட்டு வேண்டப்படுமுயற்சி உறுப்புக்கள்
வலிவேறி வேண்டியவா றியக்கப்படுங்காலத்தே வருவதொன்றாம். இதழ் நாப்
பல்லணத்தொழில்கள் வருந்திநிகழாக்குழவிப்பருவத்தே யரிதுமுயலமாட்டா
தெளிதுசெல்லும் முயற்சியே தோன்றாநிற்கும். அங்ஙனம் முயற்சியெல்லா
மெளிதுசெல்லாநிற்குங் குழவிப்பருவத்தே நாவினாற் பிறக்குஞ் சொற்றோற்
றங் காண்ட லரிதினும் அரிதாம். யாமொருநாள் மூன்றுவருடஞ் செல்லாநின்ற
ஒருபிள்ளை யேனைச்சிறுமகார் சிலரோ டொருங்கு விளையாடிக்கொண்டிருத்தலை
யுற்றுநோக்கி யிருந்தோம்; அப்போது அப்பிள்ளை ராமன் என்னும் பெயரு

டைய மற்றோர் சிறுவனை 'ஆம' 'ஆம' என்றழையாநின்றது; அதனைக் கேட்
டலும் எம்முணர்வெல்லாம் ஒருவழி யொருங்கி யதன்கண் உருவி நுழைந்தா
ராய்வான் புகுந்தன. அங்ஙன மாராய்ச்சி நிகழ்ந்தகாலத்திலேதான் சிறு
மகார்பால் நாவினாற்பிறக்குஞ் சொற்காண்ட லரிதென்ப தெமக்கினிது விளங்
கிற்று. இனி, நாவினாற் பிறக்கு மொலிகொண்டு தமிழ்ச்சொற்கள் தொடங்
காமை யென்னை யென்னு மேலையாசங்கையினை ஈண்டாராயலுறின், தமிழ்
மொழி யுற்பத்தியான பண்டைக்காலத்தே அதனை வழங்கிய மக்கள் உறுப்
புக்களூரமேறி யரிது முயற்சி செல்லாத இளம்பருவத்தே சொற்சொல்லுஞ்
சாதுரிய மறிதலுறுவா ராயினாரென்பதூஉம், அப்பருவத்தே முற்பட்டுத்
தோற்றமுற்ற மொழி தமிழேயாமென்பதூஉம் நன்றுணரக் கிடக்கின்றன.
இனி, வடமொழி, இலத்தீன், கிரேக்கு, இப்புரு முதலான பாடைகளிலே
நாவினாற் பிறக்கு மொலியெழுத்துக்கள் முதற்கொண் டெழுந்த சொற்கள்
காணக்கிடத்தலின், அம்மொழிகளெல்லாந் தம்மை வழங்கிய மக்கள் உறுப்
புரம் பெற்று வேண்டியவா றியக்கும் பிற்பருவத்தே தோற்றமுற்றெழுந்த
வியல்பினவாதல் வெள்ளிடைமலைபோல் விளக்கமுடைய தாகின்றது. என
வே, வடமொழி முதலான நாற்பெரும் பாடைகளும் உற்பத்தியுற் றெழுதன்
முன்னரே, தமிழ்ச் செஞ்சொல் தோற்றமுற்றெழுந்த தொன்மை மாட்சி
யினிது விளங்கலின், தமிழ் ஏனை எல்லாமொழிகளினும் பழைதாமென நிறுவு
தற்கு யாமெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோள் வாய்ப்புடையதாமாறுகாண்க.

அற்றேலஃதாக, ட், ண் முதலான அவ்வெட்டு மெய்யெழுத்துக்கள்
தமிழ்மொழியிற்காணப்படுதலும் அதன்றொன்மை மாட்சிக்கு ஓரிழுக்காமா
லெனின்;—அறியாது கடாயினாய், தமிழ்வழங்குமக்களூறுப் புரமேறிய பிற்
காலத்தே தோற்றமுற்றெழுந்த அவ்வெழுத்துக்கள் மொழியிடைப்படுத்து
வழங்கக்காண்டலினஃதிழுக்காது. அல்லதூஉம், மொழிமுதலிலே நாவெழுத்
துக்கள் தொடங்கியுரைத்தற்கு வேண்டப்படும் அத்துணைமுயற்சி, அவற்றை
மொழியிடைப்படுத்துரைக்கும்வழி வேண்டப்படாதென்பது ராமன் இராமன்
என்னு மிரண்டனையுந் தெரிந்துரைத்துக்காண்க. இங்ஙனம் மொழியிடைப்
படுத்தற்கண் முயற்சி சிறுகுதலின், அச்சிறுமுயற்சியாற் பிற்காலத்தே உற்பத்தி
யாய் நடைபெறலுற்ற அந்நாவெழுத்துக்கள்பற்றித் தமிழின்றொன்மை மாட்
சிக்கு வரக்கடவதோர் குற்றமில்லையென்றுவிடுக்க. இதுநிற்க.

இன்னுமிவ்வாறே தமிழின்கட் காணப்படும் பலநுட்பவேதுக்களால்
தமிழ்மொழிமற்றெல்லாச் சொற்களினும் பழைதாமாறு சமயநேர்ந்துழியெல்
லாம் விரித்து விளக்குவாம். நமக்கு ஆப்த நண்பர்களாயுள்ள வித்துவசிகா
மணிகளுந் தாந்தா மாராய்ந்திட்ட தமிழ்த்தொன்மை மாட்சி விரித்து எழுதும்
படி அவர்களைவேண்டிக்கொள்ளுகின்றோம்.

சுவேதாசுவதரோபநிடதமொழிபெயர்ப்பு.

எல்லாவிடங்களிலும் கைகால்களுடையனாய், எல்லாவிடங்களிலும் விழிகளும் முகமுமுடையனாய், எல்லாவிடங்களிலும் செவிகளுடையனாய் அவன் உலகத்திலுள் யாண்டும் வியாபிக்கின்றான். (௧௬)

சருவ இந்திரிய குணங்களோடும் பிரகாசிக்கின்ற அவன் அவ்வெல்லா இந்திரியங்களுமின்றி யிருக்கின்றான். எல்லாவற்றிற்கும் பிரபுவும் ஈசனும் அடைக்கலமாவானும் அவனேயாம். (௧௭)

ஒன்பதுவாயில்களோடுங் கூடிய பட்டினத்தின் உள்ளுறைகின்ற ஆன்மாவானது சராசரபேதங்களான உலகமுழுவதூஉந் தன் கீழ்ப்படுத்துப் புறப்பொருள்களில் உலாவுகின்றது. (௧௮)

கைகால்களின்றி அவன் விரைகின்றான், எடுக்கின்றான்; கண்களின்றியே காண்கின்றான், செவிகளின்றியே கேட்கின்றான்; அறியப்படுவனவெல்லாவற்றையும் அறிகின்றான்; ஆயினும் அவனையறிகின்றதொன்றும் ஆண்டில்லை. அவர்கள் அவனைப் பெரியனான புருடனென்று சொல்லுகின்றார்கள்.

அவன் சிறியதினெல்லாஞ் சிறியனாயும் பெரியதினெல்லாம் பெரியனாயும் இப்பிராணியின் இதயகுகையினுள்ளே வசிக்கின்றான். படைப்புக்கடவுளான ஈசன் திருவருட்கண்ணால் எல்லாம்வல்ல அவ்விறைவனைத் தொழிலற நோக்கவல்லார் துக்கத்தினின்றும் விடுபடுகின்றார். (௨௰)

அழிவில்லாதவனும் பழையோனும் எல்லாவுயிர்க்குயிராவானும்யாண்டும் வியாபிக்கின்ற தன்றன்மையாற் சருவஞ்ஞனும் அவனென அறிகின்றேன். பிரமஞானிகள் அவனைப் பிறப்பிலியென்றும் நித்தியனென்றுங் கூறுநிற்பர்.

மூன்றாமத்தியாயம் முடிந்தது.

நான்காம் அத்தியாயம்.

தானொருவனேயாய் வேறுபாடின்றியிருந்து தன் அளவிறந்த சக்திகளோடு ஒற்றுமையுறுதலால் அவ்வவற்றின் இன்றியமையாநிலைக்கேற்ப அளவிறந்த வேறுபாடுகளைப் படைத்திடுவோனாயும், சங்காரகாலத்திலே உலகந் தன்கண் ஒடுங்கப்பெறுவோனாயும் உள்ள அவனே கடவுள். அவன் நமக்கு மங்களகரமான அறிவைத்தந்தருள்வானாக. (௧)

அவன்தீயும் ஆவன், அவன்சூரியன், அவன்வாயு, அவன் சந்திரன், அவன்பிரகாசிக்கும் விண்மீன், அவன் பிரமம்; அவன் நீர், அவன்பிரசாபதி.

நீமகடூஉ, நீஆடூஉ, நீஇளைஞன், நீகுமரி, தண்டூன்றித் தளர்ந்து நடக்குமுதியோனும்நீ, நீ பிறந்திருக்கின்றாய், சருவமும் உன்முகம். (௩)

கரியவண்டுநீ, சிவந்தவிழிகளுடைய பச்சிளங்கிள்ளையுநீ, மின்னலும் பருவங்களும் கடல்களும் தன்கருப்பையிற் கிடந்துறங்கவிளங்கும் மேகமுநீ;

தொடக்கமின்றியே எல்லாவற்றையுந் தழுவிநிற்கின்றாய்; என்னை? நின்னால் எல்லாவுலகங்களும் படைக்கப்படுகின்றனவாகலின். (ச)

பிறவாத ஒன்று தன் இன்பநுகர்ச்சிப்பொருட்டாகச் செம்மை வெண்மை கருமை நிறங்களுடன் ஒரேயுருவாய் எண்ணிறந்த பிரசைகளைத் தருவதாய்ப் பிறவாதாயுள்ள மற்றொன்றைச் சமீபிக்கின்றது. பிறவாத ஏனையொன்று அவளிடத்தின்பநுகர்ந்தொழிந்தபின் அவளைவிட்டு நீங்குகின்றது. (ரு)

எப்போதும் ஒரேபெயரான் வழங்கப்படும் இரண்டுபறவைகள் அந்த ஒரேமரத்தின்மேல் வசிக்கின்றன. அவற்றுளொன்று அவ்வத்திமரத்தின் இனிய பழத்தை நுகருகின்றது, மற்றொன்று சாட்சிமாத்திரையாய்ச் சுற்றிலும்நோக்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. (சு)

அந்தமரத்தின்கண்ணே வசித்து மயங்கும் புருடனானவன் உலகிடையழுந்திச் சக்தியின்மையால் வருந்துகின்றான்; ஆயினும், அது வழிபடற்பாலனாகிய முதல்வனையும் அவன்றன் றிருவருளையும் வேறாக அறிதலாலே துக்கத்தினின்றும் விடுபடுகின்றது. (எ)

என்றும் நிலைபெறுவதான இருக்கின் எழுத்தாகவும் எல்லாத்தேவர்களும் தங்கும் நிலைக்களனான பரமவியோமமாகவும் அவனை யறியமாட்டாதவர்க்கு அவ்விருக்குவேத மந்திரவுரைகள் என்னபயனுடையவாம்? ஆனால், அவனையறியவல்லார் பரமுத்தி தலைக்கூடுகின்றார். (அ)

சந்தசுகள், வேள்விகள், பலிகள், விரதங்கள், இருந்தது, இருப்பது, மறைமொழி முதலியனவெல்லாம் அதனினின்று உண்டாயின. அவன்மாயையோடு ஒற்றித்து நின்று உலகைப்படைத்திடுகின்றான்; இதற்கு மற்றை யான்மாவானது மாயையால் தளைக்கப்படுகின்றது. (கூ)

மாயையைப் பிரகிருதியெனவும் அவளோடொற்றித்து நிற்போனை மகேசுரனெனவும் அறிக; இவ்வுலகமுழுவதூஉம் வாய்மையாகவே அவனுடைய அவயவங்களால் வியாபிக்கப்படுகின்றது. (ய)

யார் அவனை யறிகின்றார்களோ அவர் ஒருவர்மாத்திரம் இவையெல்லாம் ஒடுங்கியுமீண்டும் வருகின்ற பிரகிருதி மாயையினையும் அவற்றின் காரியங்களையும் தம் வழிப்படுத்து ஆளாநிற்பர்; வேண்டியவெல்லாம் நல்கும் ஈசனைப் புகழப்படுங்கடவுளை யார் அறிகின்றார்களோ அவர் என்றும் நிலைபேறுடைய சாந்தியடைகின்றார். (கக)

விசுவாதிகனும் மகாவிருடியும் தேவர்களைப் படைப்பித்து அவர்க்குப் பெருமை தந்திட்டவனும் இரணியகருப்பன் பிறப்பைநோக்கி யிருந்தோனுமான உருத்திரக்கடவுள் எமக்கு மங்களகரமான அறிவையளித்துப்பலப்படுத்துவானாக. (கஉ)

தேவர்கட்கு அதிபனும், எல்லாவுலகங்கட்குங்களைகணாவானும், துவிபாதசதுட்பாத உயிர்வருக்கங்களை யாளுமீசனுமான கடவுளுக்கு நாம் அவியுணாக்கொண்டுவருதுமாக. (கங)

சூக்குமத்தினுஞ் சூக்குமமாய் உள்நுழையப் படாததனுள்ளிருப்போனாய், உலகசிருட்டிகருத்தாவாய், அநேகரூபமுடையோனாய், விசுவத்தினிடையுருவி நுழைந்திருக்குமொருவனாய்ச் சிவனாயுள்ளோனை யாரறிகின்றார்களோ அவர் என்றும் நிலைபேறுடைய சாந்தியடைகின்றார். (௧௪)

உரியகாலத்திலே இவ்வுலகினை இரட்சிக்கின்றவனும், சருவபூதங்களினுங் கூடமாயிருந்து இவ்வுலகிற்கு அதிபனாவானும், பிருமவிருடிகளும் தேவர்களும் தன்மாட்டு மனவொருமையாற் றலைக்கூடி நிற்ப விளங்குவோனுமான அவனை யார் அறிகின்றார்களோ அவர்கள் மரணபாசத்தை அறுக்கின்றார்கள்.

வெண்ணெயின்கண் நெய்போல அதிசூக்குமமாய்ச் சருவபூதங்களினும் கூடமாயிருக்கின்றவனும், தானொருவனேயாய் இவ்வுலகினுள் வியாபிக்கின்றவனுமான சிவனை யார் அறிகின்றார்களோ அவர்கள் சருவபாசங்களினின்றும் விடுபடுகின்றார்கள். (௧௬)

எவனுடைய சிருட்டியாய் இந்தவுலக மிருக்கின்றதோ அந்தக்கடவுளும், எவன் சருவசீவர்களின் இதயத்திலே என்றும் வசிக்கின்றானோ அந்தப் பரமான்மாவுமானவன் உள்ளத்தின்கண்ணே மநீஷா எனப்படும் பகுத்துணர்ச்சியானும் மநஸா எனப்படுந் தியானத்தானும் வெளிப்படுகின்றான். யார்அவனை யறிகின்றார்களோ அவர்கள் மரணத்தைக்கடக்கின்றார்கள். (௧௭)

இருளில்லையானபோதே பகலுமில்லை யிரவுமில்லை உள்ளதுமில்லை யில்லதுமில்லை, சிவனொருவனே கேவலனாய் உளன்; அவன் என்றுமுள்ளோன், பிரமத்தையுணரும் பண்டையறிவானது அவனிடத்திருந்தே எழுதலால் சவித்திரியினால் அவன் அறிந்து வழிபடற்பாலான். (௧௮)

மேலேயுள்ள இடத்தினும் கீழேசென்ற இடத்தினும் இவை யிரண்டற்கும் இடைவெளியினும் அவனையறியவல்லார் யாருமிலர். இவ்வுலகின்கட் புகழ் மேம்பட்ட திருநாமமுடையனான அவனுக்குச் சமமாக எடுக்கப்படுவதொன்றுமில்லை. (௧௯)

யாருமவனைக் கண்ணாற் கண்டறியமாட்டாமையின் அவனுருவங் கண்ணுக்கிலமைவதன்று. இதயத்தானும் மனத்தானும்இதயத்தின்கண்ணேயுறைகின்ற அவனை யறிகின்றவர்கள் மரணத்தைக்கடக்கின்றார்கள். (௨௰)

இடருழக்கின்ற யாரும் 'அவன்பிறவாதவன்' என்று நினைந்து "ஓ உருத்திரனே! மங்களகரமான நின் தட்சிணமுகம் எம்மை என்றுங் காக்கக்கடவதாக" என வழுத்துமாறு காணப்படும். (௨௧)

அவியுணவுகளான் நின்னையாம் என்றும் வழிபடுகின்றோமாதலால், எம்மக்களையும் எம்பேரர்களையும் எம்முயிர்களையும் எம் குதிரைகளையும் வருத்தாதே, கோபத்தினால் எம்முடைய வீரர்களையுங் கொன்றுவிடாதே. (௨௨)

நான்காமத்தியாயம்முடிந்தது.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

எவனிடத்தில் அறிவறியாமை விளக்கமின்றாய்க் கிடக்கின்றனவோ - அறியாமை உண்மையாகவே அழிதலுறுவது அறிவோ உண்மையாகவே நிலைதலுறுவது - எவன் அறிவையும் அறியாமையையும் ஆளுகின்றானோ அவன் அட்சரமான அந்த வரம்பில்லாப் பரப்பிரமப்பொருள் மற்றவற்றின் வேறாயிருக்கின்றான். (௧)

தானொருவனேயாயிருக்கின்ற அவன் சிருட்டிகாரணமான ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வோருருவங்களையும் இன்னுமற்றை எல்லாக் காரணங்களையும் ஆளுகின்றான்; தன்புதல்வனான கபிலவிருடிக்குப் படைப்புத்தொழில்தொடங்கிய காலத்தே எவ்வகையறிவையுந் தந்து அவன்பிறக்கின்றகாலையில் அவனை நோக்கினான். (௨)

அந்தப்பழனத்தின்கண்ணே பலவேறுவகையாற் பலவேறு திரிவுபாடுகள்செய்த அந்தக்கடவுள் அதனைத் திரும்ப அழிக்கின்றான்; அவ்வாறே தைவிகமுடைய முனிவோரைத் தோற்றுவித்து மகான்மாவான அம்முதல்வன் எல்லாவற்றிற்குந் தலைவனாயிருந்தாட்சிசெய்கின்றான். (௩)

மேலுங்கீழுமிடையுமுள்ள எல்லாவிடங்களினும் விளங்கித்தோன்றிப் பிரகாசிக்குஞ் சூரியனைப்போல, எல்லாப்புகழ்மையும் எல்லாவாற்றலுமுடைய வழிபடுகடவுளான அவனொருவன் தன்முதற்காரணத்தோடொற்றித்து நிற்குமெல்லாவற்றையும் ஆட்சிசெய்கின்றான். (௪)

விசுவயோனியாயிருக்கும் அவன் சுபாவத்தைப்பக்குவமுதிர்ச்சியடைவிக்கின்றான்; அங்ஙனம் பக்குவமுதிர்ச்சியடையவல்ல எல்லாப்பிராணிகளையும் திரித்துக்கொண்டிருக்கின்றான்; அவனொருவனே இவ்வுலகமெல்லாம் ஆட்சிசெய்கின்றான்; எல்லாக்குணங்களையும் பகுத்திடுகின்றான். (௫)

வேதங்களில் மறைபொருளாயிருக்கும் உபநிடதங்களில் அவன்மறைந்திருக்கின்றான். வேதங்கட்கு அவனே காரணனென்று பிரமனுணர்ந்தான். அவனையறிந்த முன்னைத்தேவர்களும் இருடிகளும் அவன்மயமாய் விளங்கினார், மரணத்தைக்கடந்தார். (௬)

குணங்களையுடையனான ஆன்மாவானவன் கருமபலன்களின்பொருட்டும் அக்கருமங்களை நுகருதற்பொருட்டும் அவற்றைச்செய்கின்றான்; அநேகரூபங்களுடையனாய் முக்குணங்களான் விசேடிக்கப்பட்டோனாய் மூன்று நெறிகளில் ஒன்றனைத்தெரிந்துகொள்ளும் விசுவாதிபன் தன்கருமங்களானே ஒருபிறப்பினின்று மற்றோர்பிறப்புக்குச் செல்கின்றான். (௭)

169

சுவர்களில் பலவேறு வகைப்பட்ட எறிகருவிகள் படைகள் வெளிறின சிவப்புப் பூசித் தொங்கவிட்டிருக்கும். உபாசிக்கின்ற காலையில் உபாசகன் திருத்தமில்லா மணிபோன்ற ஓர்கருவியை அசைப்ப மற்றையோர் மற்றைக்கருவிகளை யெறிந்து விக்கிரகத்தின் முன் விளையாடல்செய்வார். இனிக்காங்கோ தேசத்திலுள்ளோர் வீடுகள் உள்ளும்புறமும் விக்கிரகங்களும் உருக்களும் நெருங்கவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுட் சில மின்னலைத் தம் ஆணைவழி நிறுத்துகின்றனவாம், சில காற்றை நிறுத்துகின்றனவாம், சில மழையையாம். சில புல்லுருக்களைப்போன் மற்றைப் பிராணிகளை விலக்குகின்றனவாம். மற்றையன மந்திரங் கற்பிக்கவும், தீதுநீக்கவும், தேகாரோக்யம் கட்பார்வையுண்டாக்கவும், ஆடுமாடுகளைக்காப்பாற்றவும், ஆற்றினுங்கடலினும் மீன்களைப்பெருக்கவும் வல்லனவாம்.

இனிச் சீராலியோன் தேசத்திலுள்ளோர் மேலானவுங் கீழானவுமென இருவேறு வகைப்படும் பேய்களுளவென்றும், அவற்றுண் மேலானபேய்கள் மலைக்குகையினுள்ளும் பெரியமரங்களினும் ஆற்றினடுவிற்றோன்றும் மலைகளினும் இருக்கின்றன வென்றும் நம்புகின்றார்கள். அவர்கள் பயிரிடுவதற்குமுன் இவ்விடங்களிலுள்ள பேய்களுக்குச் சில பிராணிகளைப் பலியிடுகின்றார்கள். அவ்வாறு பலியிடாவிட்டால் விளைதவில்லையாம். கீழான பேய்கள் கிராமாந்தங்களினும் கிராமங்களினும் வசிக்கின்றனவாம். இன்னும் அவர்களிற் சிலர் எரிகளையும் ஆறுகளையும் மிகவுமன்போடு வணங்குகின்றனர். இஃதல்லாமலும் எண்ணிறந்த விலங்குகளும் பாம்புகளும் தேவாவதாரமாக உபாசிக்கப்படுகின்றன. சிலவிடங்களில் முதலைகளை வணங்குகின்றனர், வேறுசில விடங்களில் சிறியதோராலயத்தில் ஈக்களைத் தொகுத்துவைத்துக்கொண்டு அவற்றை வணங்குகின்றனர்.

இனிப்பொற்கரைப் பக்கங்களிலுள்ளோர் பூர்வீகர்களை வழிபடுகின்றனர். யாகங்களும் பலிகளும் வேட்டுஇடுகின்றனர். இறந்தோருருவங்களைக் களிமண்ணாற் சமைத்துக் கிராமத்திலுள்ள ஓர்மரத்தின்கீழ் வைக்கின்றார்கள். இறந்தோர் மற்றை ஓர் உலகத்திற்குச் செல்கின்றாரெனவும், ஆண்டு இங்கிருந்தவாறே யிருப்பரெனவும், இங்கு அவர் தமக்கு உறவாயினோர் இடும் அவிப்பலியைப் பயன்படுத்துகின்றனரெனவுங் கூறாநிற்பர். மற்றையுலகத்தில் இன்பத்துன்பநுகர்ச்சி யுண்டென்னுங் கருத்து அவர்க்கு இல்லை. விக்கிரகத்திற்கு அதிருப்தி உண்டாதலால் நோய்முதலான துன்பங்கள் உற்பத்தியாகின்றன வென்கின்றார்கள். இவர்களுடைய வழக்கவொழுக்கங்கள் பெரும்பாலும் ஆஸ்திரேலியாக்கண்டத்திலுள்ளோரை ஒத்திருக்கின்றன. இவர்கள் நரபலியிட்டுவந்தனர். அவர்கள் வழிபடுந் தெய்வங்களுள் சாசாபோன்சம் என்பது மிகக்கொடியதென்றும், வழிச்செல்வோரை அது தின்றுவிடுகின்றதென்றுஞ் சொல்லுகின்றார். அஃது ஒருதரம் வெகுண்டால் பின் அதனைச் சாந்தப்படுத்தல் மிகவரிதாம். அது சிவந்த நிலத்தில் வசிக்குமாம். அந்நிலத்திற்குச் செவ்வண்ணம் அதுகொலைசெய்த மக்களின் இரத்தத்தால் உண்டானதாம். முன்நரபலியிட்டுவந்த விவர் ஐரோப்பியர் கூட்டுறவால் மிருகபலியிடுகின்றனர். இந்தத்தெய்வம் பூகம்பத்திற்கு அதிட்டான தேவதையென்று சொல்லப்படுகின்றது. ஒருதரம் குமாசி என்றவிடத்தில் சிறியதோர் பூகம்பமுண்டாய் அரசனிருப்பிடத்தின் ஒருபக்கத்துச் சுவர் விழுந்துபோகவே, அரசன் குருமாரை அழைப்பித்து இஃதென்னென்று வினவ, அவர் இது சாசாபோன்சம் என்னுந் தேவதையால் நிகழ்ந்தது. கன்னிப்பெண்கள் இரத்தத்திற் சேறுகுழைத்துத்தான் அழிந்த இச்சுவரை எழுப்பல்வேண்டுமெனக்கூறவே அரசன் ஐம்பது இளம்பெண்களைக்கொன்று அவ்வாறே செய்வித்தனனும்.

இன்னும் பொற்கரைப்பக்கங்களிலுள்ளோர் வழிபடுந் தெய்வங்களில் போக்சம் என்னுந் தெய்வம் மிகச்சிறந்ததாம். அது துன்பங்கள் பலவற்றைப் பயப்புதோன்றும். நரபலியிடுதலும் வியபிசரித்தலும் எனைக்கொடுந்தொழில்கள் பலவும் இவருள் விசேடமாயிருக்கின்றன. சிலபலநாட்கள் அவர்களுடைய கிராமதெய்வங்கட்குப் பரிசுத்தமுடையனவாமென்றும், அந்நாட்களில் அவர்களுள் யார் என்னவேண்டினும் அவற்றை முடிப்பித்தற்கு அவர்கள் குருமார் சித்தமாயிருப்பரென்றும் சொல்லுகின்றார். கிராமதெய்வமொன்று வசிக்கின்ற வோரிடத்திலுள்ள செடி, மரம், நிலன் இவற்றை யார்கெடுக்கின்றார்களோ அவர்கள் பெரியதோர் அபசாரம் செய்தாராதலால் அவர்கள் மரண தண்டனைக்குள்ளாகல் வேண்டுமாம். ஒவ்வோர் கடவுளும் தனக்கியைந்த ஒவ்வோராற்றால் தன்னை வழிபடுவார்க்கு உதவிபுரிகின்றதெனவும், அவற்றுட் போர்க்கடவுள் அவர்கட்கு மனவெழுச்சி மிகுவித்து மாற்றாரையழிக்கின்றதெனவும், கொள்ளைநோய் வருவிக்குங் கடவுள் பகைவர்பால் அந்நோயை விளைக்கின்றதெனவும், யாற்றுக்கடவுள் அப்பகைவர் யாறுகடந்து மேற்செல்லாமை அவரை ஆண்டேநீரிலமிழ்த்துகின்றதெனவுங் கூறுநிற்பர். இன்னும், பட்டினங்களிற் சந்தைகளிலிருக்கும் வகுப்பார் தம்மைப் பாதுகாக்குங் கடவுளரைக் குருமார் வழியே கிராமதெய்வங்களினின்றும் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றார்களாம். அவர்கள் அத்தெய்வங்களைப் பெறுமாறு: ஒருபட்டினத்திற் சிலர் ஒருவகுப்பாய்ச் சேர்ந்தகாலத்தில், அவர் கிராமதெய்வத்தை வழிபடுவானான ஒருகுரவனிடஞ்சென்று அவன் திருத்தியுறுமாறு அடியுறைகொடுத்துத் தங்கருத்துப்புலப்படுப்பார்களாம். அவர்களிடும் அடியுறை தனக்குப் பிரீதிகரந்தருமாயின் அவனவர்களோடு உடன்சென்று கிராமதெய்வத்திற்குத் தன்கருத்தை மந்திரவொலிகளானும் சடங்குகளானும்வெளியிடுவானாம்; பின் அக்கிராமதெய்வத்தினின்று உத்தரவுபெறப்படுவதான ஒருநாளில் அக்குரவன் மந்திரநடனமியற்றியும் வாய்நுரைதள்ளக் கண்கள் உருள மந்திரவொலிகளெழுப்பியுந் தெய்வமேறினோன்போல் ஆடுவானாம். அப்போழ்து அவன்வாயிற்பிறக்குஞ் சொற்படி ஓரிடத்திற்குச்சென்று அங்குள்ள ஒருகல்லையாவது மண்ணையாவது மரக்கட்டைகளையாவது கொண்டுபோந்து, அவற்றால் உருக்கள் அமைத்து அக்கூட்டத்தார் வசிக்கின்ற இடத்தில் தாபிப்பார்களாம்;அங்ஙனந் தாபித்த உருக்களைச் சுற்ற மரக்கிளைகளை நிறுத்தி வேலிகோலுவார்களெனவும், அவ்வேலியிலுள்ள கிளைகள் மரங்களாய் வளர்ந்தபின்அவையும் பீடிஷ்மரங்களாக உபாசிக்கப்படுகின்றனவெனவும் அறிகின்றோம். அம்மரங்கள் என்றாயினுங் கீழ்விழுமாயின், அக்கூட்டத்தார் அக்கடவுளரின் பாதுகாப்புத் தம்மால் நேர்ந்தபிழைகளால் இல்லையாயிற்றெனவும், அக்குற்றத்தைக் கழுவும்பொருட்டுக் குரவனுக்கு அறிவித்து அவனாற் சடங்குகள் பலவியற்றிக் கடவுளருக்குப் புதியவோர் உறையுள் அமைக்கின்றார்களெனவுந் தெரிகின்றோம். இன்னும், ஒருகுடும்பத்திற்குத் துக்கசம்பவநிகழ்வதாயின் அதனை யாராய்ந்தறிதற்கு அவர்கள் வழிபடும் போக்சம் என்னும் உருவைக் குரவன் நெருப்பிலிட்டுப்பார்ப்பான். அவ்வுருத் தீயில் வேவாதிருக்குமாயின் அஃதுண்மையான தெய்வமென்றுட்கொண்டு அதற்குப்புதிய புதிய சடங்குகளியற்றாநிற்பார்; அவ்வாறின்றிச் சிறிதாயினும் அது வெந்திருக்குமாயின் அதனையெறிந்து புதியதொன்றைத் தெரிந்தெடுப்பர். அவ்வுருவத்திற்குத் திருவிழாக்கொண்டாடு நாட்களில் எல்லாரும் வெள்ளாடையுடுத்துக்கொண்டாதல் வெள்ளைவண்ணம் பூசிக்கொண்டாதல் பலியிடுகின்றார்கள்.

இனிப்பொற்கரைப் பக்கங்களிலுள்ள அம்மக்கள் ஒவ்வொருவருந் தாந் தனித்தனியே வழிப்படும்பொருட்டுச் சுக்மன் என்னும் உருவை வைத்திருக்கின்றார்கள். இத

னைக் குருவின்வழியாகவன்றித் தானே பெறலாமென்று கூறுவர். இந்த உருவைப்பெறும்
பொருட்டு ஒருவன் சாசாபோன்சம் வசிப்பதான கரியதோர் காட்டினுட் குகைக்
குச்சென்று, கரும்பிரசத்தை நிலத்திற்பெய்து மரத்தினின்றோர் சிறுகொம்பு துணித்து
மக்களுருவத்தைப்போல் அதிற் செதுக்கிவைத்துக்கொண்டாதல், ஒருகல்லையெடுத்தத
னைச் சுற்ற மூங்கில்நார்கட்டியாதல், ஒருசெடியின் வேரைக் கல்லியெடுத்தாதல், செம்
மண்ணைத்திரட்டிக் கரும்பிரசம் அல்லது இரத்தத்தால் கிளியின் தோகைகளை ஒட்டி
ஓர் உருவாக்கியாதல் அவற்றின்கண் சாசாபோன்சம் என்பதனை நுழைந்துறையுமாறு
வேண்டிக்கொள்ளுகின்றார். பின்னர்ச் சில இலைகளை நறுக்கிப் பிழிந்தெடுத்த இரசத்தை
அவ்வுருவின்முன்வைத்து 'இதனையுண்டுபேசுக' என்றுரைக்கின்றார். அவ்வாறே அஃது
அதனுள் நுழைந்ததாயின் மெல்லியதோரொலிகேட்கப்படுகின்றதாம். பின் அவ்வுருவத்
தை இவ்விவ்வாறுவைத்து வழிபடல்வேண்டுமென்பதனைப்பற்றிச் சிலவினாய் விடை
பெறுகின்றனராம். இங்ஙனமெல்லாஞ் செய்தும் அதில் தனக்கநுகூலமில்லையாயின்,
அவ்வுருவின்கண் அத்தெய்வம் நுழையவில்லையென்றெண்ணி யதனை வீசியெறிகின்றார்.
சூக்மன் என்னும் இவ்வுருவத்தைவைத்து வழிபடுவோர் மற்றையோராற் பெரிதும் அஞ்
சப்படுகின்றார்; அவ்வுருவவழிபாடுடையோர் தம்மேற் பகைகொள்வோர்க்கு மரணத்தை
யுண்டுபண்ணுவரென்பதனால். இன்னும் அப்பொற்கரைப்பக்கங்களிலுள்ளோர் இங்ஙனம்
உருவங்கள் தாபித்துக்கொண்டு அவற்றிற்குப் பலியிட்டு வழிபடுங் காலங்களிலெல்லாம்
அவ்வுருவங்களையன்றி அவ்வுருவங்களுள் வசிக்குந் தெய்வங்களையே துணிந்துபாசிக்
கின்றனர். தாமிடும்பலிகள் கன்முதலான அசேதனப்பொருளின்கட் சாரமாட்டாவென
வும், அவற்றுள் வியாபிக்கின்ற கடவுளே யவற்றை யேன்றுகொள்கின்றாரெனவுங் கூறு
கின்றார். இச்சாதியார்மாட்டு நிகழும் விக்கிரகவழிபாட்டை யுண்மையான் ஆராய்ந்தறிய
வல்லார் சேதனப்பொருளையும் அசேதனப்பொருளையும் வழிபடுதற்கண் நிகழும் வேறு
பாடு பெரிதாமென்றுணர்ந்து, அவ்வழிபாடு எத்துணையிறப்ப இழிந்ததாயினும் அது
பற்றியஃதெள்ளற்பால தன்றென்று கடைப்பிடித்து, அவ்வவர் பக்குவக்கூறுபாடுகளை
நோக்கி மற்றவை யெழுந்தனவாமென்றறியாநிற்பர். இவ்வுண்மை காணமாட்டாதார் அவ
ரெல்லாம் அறிவானிழிபுடையராதல் ஒன்றேபற்றி யவர்செய்யு மவ்வழிபாடுகள் அசே
தனமான கன்முதலியவற்றின்கட் செயப்படுகின்றனவென்று தமக்குத் தோன்றியவாறே
யுரைப்பாராயினார். மேஜர் எல்லிஸ் என்கின்ற துரையும் பொற்கரைப்பக்கங்களிலுள்ள
மக்களுண்மையாற்செய்து போதரும் இவ்வழிபாட்டைப்பற்றி மிக மேலாக மொழிந்
திட்டார். இது நிற்க.

இனி நரபலியிடுதென் மிக விசேடமாய்க்கொண்டாடப்படு நாடு தாகோமே
என்பதாம். அளவிறந்த மக்கள் இன்றும் பலியிடப்பட்டு வருகின்றார். தாய்தந்தையர்
மாட்டு வைத்தொழுகும் விசேட அன்புடைமையானே அவரெல்லாங் அங்ஙனம் நரபலி
யிட்டுவருகின்றார். அந்தத்தாகோமே தேசத்திற் செங்கோலோச்சுவானான அரசன் யம
லோகஞ்செல்லுங்கால், தன்பரிவாரம் புடைசூழப்போகல்வேண்டுமென்னுங் கருத்துப்
பற்றி அவன் முதன்மனைவிமார், பிறவிநாண்மனைவிமார், அலிகள், பாடகர், மேளகாரர்,
போர்வீரர் முதலாயினாரெல்லாங் கொலைசெய்யப்படுகின்றார். இங்ஙனங் கொல்லப்படு
வோர் தொகை ஐந்நூறாகுமாயின் அதுமிகச்சிறந்த பழையவாசாரமாமென்று புகழ்ந்து
போற்றுகின்றார்கள். வருடந்தோறுந் தாமடையும் வெற்றிப்பொருள்களுங் குற்றவாளி
களும் இங்ஙனஞ்செல்லும் அரசபரிவாரத்திற்கென்று திரட்டப்படுகின்றனர். அரசனொ
ரிடத்திருந்து மற்றோரிடத்திற்குப் பெயர்ந்துசெல்லல்வேண்டுமாயின் அதனைத் தந்தை

யின் ஆன்மாவுக்கு அறிவிக்கல்வேண்டித் தூதன் தூதியாக ஒருவனையன்றி ஒருத்தியைக் கொலைபுரிகின்றார்கள். ஒருநாள் இத்தேயத்தரசன் நான்குபேருடைய தலைகளையும், ஒரு மான் ஒருகுரங்கு இவற்றின் றலைகளையும் வெட்டிப்பலிதந்தனனும்; அங்ஙனம் வெட்டுண்டோருள் ஒருவனுயிர் சந்தைகளில் வசிக்கும் மற்றை யான்மாக்களுக்குத் தன் அரசன் றந்தையின்பொருட் டிதுசெய்யப்போகின்றானெனத் தெரிவிக்கச் செல்கின்றதாம்; ஒன்று நீர் நிலைகட்குச்சென்று ஆண்டுள்ள பிராணிகட்கதனைத் தெரிவிக்குப் பொருட்டுப் போகின்றதாம்; ஒன்று வழிகளிற்போய் ஆண்டுறையும் வழிப்போக்குயிர்களுக் கதனை யறிவிக்கின்றதாம்; மற்றொன்று ஆகாயத்திற்சென்று ஆண்டுள்ள எல்லாவான்மாக்கட்கும் அதனைத்தெரிவிக்கின்றதாம்; இனி, மான் காட்டிற்குச்சென்று ஆண்டுள்ள விலங்கினங்கட்குத் தெரிவிக்குமாம்; குரங்கு சதுப்புநிலங்களினும் மரங்களினுஞ்சென்று ஆண்டுள்ள பிராணிகளுக்கு அதனை யறிவிக்கின்றதாம். இனி யிவர்கள் வழிபடுங்கடவுள் அறியப்படாத மௌ என்பதாம். பெண்டன்மையுள்ள மௌ என்பது திங்களுமாம்; அது ஞாயிற்றைக் குறிப்பிடாநிற்கும் ஆண்டன்மையுடைய லீசா என்பதைக்கூடி மனிதனை யுண்டுபண்ணிற்றும். மௌ என்னு மக்கடவுள் மனிதனினும் மிகச் சிறந்ததாகையான் அது மனிதனை நோக்குத லில்லையெனவும், ஆதலால் அதனை வேண்டுவாரும் அஞ்சுவாருமில்லையெனவும், அங்ஙனமாயினும் பீடிஷ் என்னும் உருவவழிபாடுகளானே அதனை வயப்படுத்தலாமெனவுங் கூறுநிற்பர் புதிதாக வொருகருமஞ் செய்யத் தொடங்குவோன் தெய்வத்துணைபெறுதற்பொருட்டுத் தான் முதன்முதலிலே காணும் பறவை, விலங்கு, கட்டை, கல், முதலியவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றைக் கொண்டுபோய் அதனை விக்கிரமாக நிறுத்தி வழிபடுகின்றான். அவ்வாறு வழிபடுவோன் றனக்குக் கருமங்கள் அநுகூலமாய் முடிந்திடுமாயின் அதனையே என்றும் வழிபடாநிற்பன்; அவ்வாறின்றிப் பிரதிகூலமாய் முடியுமாயின் வேறு துணைநாடுகின்றான். மௌ என்னுங் கடவுளுக்கு உதவியாய் நின்று நல்லோர்செய்யும் நற்கருமங்களையுந் தீயோர்செய்யுந் தீயகருமங்களையும் ஒருகழியின் இரண்டுமுனைகளினுங் குறித்திடுகின்ற மற்றோர் கடவுளுண்டென்றுரைக்கின்றார். யாரேனும் இறந்தொழிந்தால் அவர் சரீரத்தை மேற்சொன்ன கழியில் நிறுத்துப்பார்த்து நற்பக்கந்தாழுமாயின் அதனை இடுகாட்டிற் கொண்டுபோய்ப் புதைப்பர்; தீயபக்கந்தாழுமாயின் அதனைக்கண்ட துண்டமாகச் சேதித்து அழித்து அதிலிருந்த ஆன்மாவுக்கு வேறோர் சரீரஞ்செய்து வைக்கின்றார். இதுநிற்க.

இனி விடா நாட்டிலுள்ளோர் பிராசீனகாலந்தொட்டுச் சர்ப்ப வழிபாட்டின்கண்ணே தலைநின்று வருகின்றார். ஆயிரம்பாம்புகளை மனைவியராகவுடைய தங்கீ என்னும் ஒருபெரும்பாம்பை உபாசிக்கின்றார். இப்பாம்புகளில் ஏதேனும் ஒன்றைக்கொல்பவர் மரணதண்டனைக்குள்ளாவராம். இப்பாம்பு தன்னடியார்க்கு அளவிறந்த நலங்களை விளைவிக்கின்றதெனவுட்கொண்டு, எந்தக்காரியமும் அதற்குப் பலியிடாமல் தொடங்குதலில்லை. அங்ஙனமான பெரும்பாம்புகளையெல்லாம் பிடித்துப் பிரபல ஒவ்வோர் ஊரினுமுள்ள பாப்புவீட்டில் வைத்து வளர்த்து வழிபாடியற்றிவருகின்றார். உபாசகன் பாப்புவீட்டிற்குச் சென்று அங்குள்ள குரவனுக்குத் தனது காணிக்கை கொடுப்பின், அக்குரவன் அவன்வேண்டுகோள்கேட்கப்படுமென்றுரைக்கின்றனன்.

இனி இவருள் ஒருசாரார் மிகவுயர்ந்தோங்கி வளர்ந்தழகாயிருக்கும் மரங்களை வணங்கிவருகின்றார். இலவமரங்களையும் நச்சுமரங்களையும் விசேடமாய் வழிபடுகின்றார். அவைகள் நோய்களை நீக்கிச் சுகம்பயக்கவல்லனவாம்.

17

சமஸ்கிருதபாஷையிலுள்ள தமிழ்ச்சொற்களாவன:—

பலகை		பலகம்
கட்டில்		கட்கா
நத்தம்		நஷ்டம்
விசிறி		வியஜனம்
நிகளம்	(யானைச்சங்கிலி)	நிகளஃ
ஆணி		அணிஃ
சூரணம்		சூர்ணஃ
அசி	(வாள்)	அசிஃ
கார்முகம்	(வில்)	கார்முகஃ
வாணம்		பாணஃ
ஆசுகம்	(அம்பு)	ஆசுகஃ
தோட்டி	(அங்குசம்)	தோத்ரம்
மாடம்	(உளுந்து)	மாஷா
தோணம்	(வில்)	த்ரோணம்
பாசனம்	(உழவுகோல்)	ப்ராஜனம்
முதிரை	(பயறு)	முக்தஃ
உரற்கல்		உலூகலஃ
மிரியல்	(மிளகு)	மரீசம்
சுண்டி	(சுக்கு)	சுண்டி
கஞ்சி		காஞ்சிகம்
சருக்கரை		சர்க்கரா
ஓதனம்		ஓதநஃ
அடுப்பு		அந்திகா
துத்தம்	(பால்)	துக்தம்
ஆதன்	உயிர்	ஆத்மா
தாமணி	(கயிறு)	தாமனீ
மத்து		மந்தஃ
ஒட்டகம்		உஷ்ட்ரஃ
குடுவை		குடுபஃ
செம்பு		சுல்பம்
கண்டிகம்	(திப்பிலி)	க்ரந்திகம் (கஃ
சுண்டிகன்	(கள்விற்போன்)	சௌண்டி
அலசல்	(சோம்பல்)	ஆலஸ்யம்
வேடன்		வியாதஃ
சவரர்	(வேடர்)	சபரஃ
குணம்	(நாணி)	குணஃ
பேழை	(பெட்டி)	பேடா
கத்தி		கர்த்தரீ
அளி	(கள்)	ஹலி
சுரை	(கள்)	சுரா
பாய்ச்சிகை	(சூதாடுகருவி)	பாசகஃ
பூடணம்		பூஷணம்
பாடியம்		பாஷியம்

விருகம்		மிருகம்
தட்டை		தஷ்டை
தோள்		தோசி
நனி	(மிக)	நாநா
கணக்கு		கணிதம்
நாவாய்	(கப்பல்)	நாவியம்
மீன்		மீனஃ
அதர்	(வழி)	அத்வா
குட்டிகை	(சிறுசுவர்)	குட்யம்
குரகம்	(வீடு)	க்ருஹம்
அக்கரம்		அக்ஷரம்
சிரங்கம்	(விலங்கின்கொம்பு)	சார்ங்கம்
ககனம்	(காடு)	கஹனம்
அனோக்கம்	(மரம்)	அநோகஹஃ
செவ்வியம்	(மிளகின்கொடி)	சவ்யம்
காரவல்லி	(பாகல்)	காரவெல்லஃ
துடி	(ஏலம்)	த்ருடிஃ
ஓதி	(பூனை)	ஓதுஃ
ஆகு	(எலி)	ஆகுஃ [தஃ
கச்சோதம்	(மின்மினிப்பூச்சி)	கத்யோ
கலிங்கம்	(ஊர்க்குருவி)	கலவிங்கஃ
கலுழன்		கருடன்
காசம்	(கோழை)	கசஃ
கயம்	(இருமல்)	க்ஷயம்
மயல்	(பித்தம்)	மாயுஃ
வாந்தி		வமிஃ
வட்டம்		விர்த்தம்
புருவம்		ப்ரூ
தொந்தி		துந்தம்
கோணம்	மூக்கு	கோணு
பிட்டம்		ப்ரஷ்டம்
வாசி	குதிரை	வாஜீ
நாழிகை		நாடிகா
கோடகம்	குதிரை	கோடகஃ
சிக்கம்	உறி	சிக்யம்
சுண்டைக்காய்		சுண்டா
சுணங்கன்	நாய்	சுநஃ
விக்கல்		ஹிக்கா
குடிசை		குடீஃ
எலி		இலிஃ
மயில்		மயூரம்
தட்டு		தடஃ
கோணி	பை	கோணி

கமுகு	பாக்குமரம்	க்ரமுஃ
பட்டம்		பட்டஃ
கும்பல்	கூட்டம்	கும்பஃ
புல்		பூலஃ
வாளைமீன்		வாலஃ
மூங்கை	ஊமை	மூகஃ
வால்		பாலம்
மை	அஞ்சனம்	மஷிஃ
வலை		வலஃ
மல்லை	மண்கிண்ணி	மல்லி
மூசை	குகை	மூஷா
தோணி		த்ரோணி
கோட்டை		கோட்டஃ
கோடரி		குடாரஃ
வாளி	காதோலை	பாளிஃ
அனல்	தீ	அநலஃ
உழமண்		ஊஷா
புடலை		புடோலிகா
வசம்பு		வசா
கட்டை		காஷ்டம்
கத்தரிக்கோல்		கர்த்தரீ
சீரகம்		ஜீரகஃ
தூண்		ஸ்தூணு
கந்தை		கந்தா
கூவல்	கிணறு	கூபஃ
சுல்லி	அடுப்பு	சுல்லிஃ
சால்பு	மிகவும்	சாலஃ
சிவிகை		சிபிகா
தொட்டில்		டோலி
வாவி		வாபீ
திசை		திசா
மாதம்		மாசம்
அரத்தம்		ரக்தம்
சுவல்	குதிரை	சுவர்க்கம்
தசை		தம்சஃ
விகங்கம்	பறவை	விஹங்கஃ

இவையேயன்றி இன்னும் உளவாம்.

அற்றேல் பலக முதலிய வடமொழிச் சொற்கள் பலகை முதலியனவாகத்திரிந்தனஎனின்என்னை? பலகை முதலியன தென்மொழிக்கண் தொன்றுதொட்டுக் காரணக்குறி மரபுப் பெயராக வழங்கலின் அக்கூற்றுப் பொருந்தாதென்க. வடமொழியார் கூறுங் காரணங் கட்குப் பரம்பரைச் சம்பந்த முதலியன வின்மையின் அவை நிலைபெறுமாறில்லையாம். மற்றும்விரிக்கிற்பெருகும்.

இங்ஙனம்

மாகறல் - கார்த்திகேயமுதலியார்.

இறையனாரகப்பொருளுரைவரலாறு.

தங்களால் வெளிப்போந்துலவும் 'ஞானசாகரப்'பத்திரிகையுள் 'தொல்காப்பிய முழுமுதன்மை" யென்னுந் தலைச்சாத்திட்டுப் பண்டிதர் சவரிராயரவர்கட்கு விடையளிப்பான் புக்கு நிறுத்த சொல்லுடனுங் குறித்துவரு கிளவியுடனும் தாங்கள் வரைந்துள்ள வியாசத்தினைக் கண்ணுற்றுப் பெரிது மகிழ்வடைந்தேன். அவையாவுஞ் சரிதவியல் பிறழாது உள்ளுறவாராய்வாரெவர்க்கும் ஒருதலையான் உவகை யூட்டற்பாலவாமென்பது சொல்லாதேயமையும். அவ்வியாசத்துள் இறையனாரகப்பொருளுரை நான்முகம் முசிறியாசிரியர் நீலகண்டனாராலாதல் அவர்தம் மாணாக்கருளொருவராலாதல்இயற்றப்பட்டதன்றி நக்கீரனாரியற்றியதன்றென நுட்பங்கண்டு உய்த்துணரவைத்த நண்பர் சவரிராயரவர்கள் கூற்றைத் தாங்கள் நியாயங்காட்டி வலியுறுத்துமொழிந்தவை, இறையனாகரப்பொருளுரை யாராய்ச்சிசெய்வார் பெரும்பாலார்க்கு முண்டாவதோர் ஐயப்பாட்டினை ஒருவாற்றானொழித்தற் பயந்தவாயுள்ளன. ஆயினும், அப்பொருளுரை முற்றவும் சரிதவியலோடு நனித்தாராயவல்லார்க்கு, வேறுசில வையங்களுங் கருத்துமாறுபாடுகளும் ஒருதலையாக நிகழ்தல் கூடுமென்றே நினைக்கின்றேன். ஆதலின் அவை நீங்குமாறு அந்நூலாராய்ச்சியான் யானறிந்த சிலவிஷயங்களை ஈண்டு எழுதத்துணிந்தேன். நிற்க.

இனித்தாங்கள் எழுதிய அவ்வியாசத்தினுள் "இறையனார் களவியலுரைகண்டார் தெய்வப்புலமை நக்கீரனாரென்பதூஉம், அந்நூலுரை வரலாறு தெரிப்பப் பாயிரவுரைகண்டார் அவர் பரம்பரையில்வந்த நீலகண்டனாரென்பதூஉம்நன்குணர்ந்தன்றேஆசிரியர் சிவஞானயோகிகள் 'கேட்போன்' 'யாப்பு' என்பவற்றிற்கு நீலகண்டனார் உரைத்த

வுரைப்பொருளை மறுத்துத் தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியுட் சிறந்ததோர் பொருள் காட்டித் தம்முரைநிறுத்துவாராயினதூஉமென்க" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. அற்றேல், அச்சூத்திரவிருத்தியுள் "கடைச்சங்கத்தாருட் களவியற்பொருள்கண்ட கணக்காயனார்மகனார்நக்கீரர் 'கடைச்சங்கத்தார்க்கு மிடைச்சங்கத்தார்க்கு நூலாயிற்றுத் தொல்காப்பியம்' என்றுரைத்தாராகலின்" என அம்முனிவரர்நக்கீரனாருரைத்ததாகக்கூறியது, களவியற்பாயிரத்துள்ளதனைத் தொகுத்து மொழிந்ததன்றி வேறின்றுமாகலானும், திராவிடமாபாடியத்து 'என்மனார்' என்னுஞ்சொற்குச் சேனாவரையருரைத்தாங்குச் சொன்முடிபு கூறிய முனிவரர் கருத்தோடு, களவியல் முதற்சூத்திரத்தின்கண் அச்சொற்கு நக்கீரனார் காட்டியமுடிபு மாறுபடுதலானும், "மேற்பாயிரத்துளுரைத்தாம்" என அந்நூலுரைக்கிடையிற் காணப்படுதலானும், நச்சினார்க்கினியார், அடியார்க்கு நல்லாரையுள்ளிட்ட ஆசிரியர் பலரும் பாயிரத்தோடு கூடிய களவியலுரையினையே நக்கீரனார் கண்டதென வுரைத்தலானும், பாயிரப்பொருள் கண்டாரும் சூத்திரப்பொருள் கண்டாரும் வேறுவேறுவரெனக் கோடலும், அஃதுணர்ந்து நீலகண்டனாரைச் சிவஞானமுனிவர் மறுத்தாரெனலும் யாங்ஙனம் பொருந்தும்? இங்ஙனமன்றி வித்துவசிரோமணியாகிய ஸ்ரீமத் சபாபதி நாவலரவர்கள் கூறியாங்கு நக்கீரனார் தெய்வப்பெற்றியுடையராகாத காலத்தே களவியலுக்குரை கண்டாராகலின், அஃதுணர்ந்து அம்முனிவரர் அவருரையை மறுத்திட்டாரெனக்கொள்ளல் ஒருவாற்றான் அமையுமேனும், அது சரிதமுறையினை இக்காலமுறைக்கேற்ப ஆராய்வாரெல்லார்க்கு மொப்பமுடிவதன்றாகலானும், குமாரசுவாமியாற் கேட்கப்பட்டு மெய்யுரைபெற்றதாகச் சிறப்பித்துக்கூறும் பாயிரவுரை வரலாற்றோடு மாறுபடக்கூறலாமாகலானும், அகத்தியனாரைத் தொல்காப்பியனார் சபித்திட்டாரெனக்கூறும் நச்சினார்க்கினியர் கூற்றுப்போன்று, ஆன்றோர் வழக்கின்மை காட்டப்படுமாகலானும் பொருந்தாதென்பது. இதனைத்தாங்களே நன்கு விளக்கியுள்ளீர்கள். அற்றேல், ஈண்டுக்கூறியவாற்றால் ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவர், களவியற்பொருள் பாயிரத்தோடு கண்டார் நக்கீரனாரேயெனக் கொண்டு, அத்தெய்வப்புலமையுடையார் கூற்றுட் சிலவற்றைத் தங்கருத்து மாறுபாட்டான் மறுத்துரைத்தாராலெனின்;—நன்றுகூறினாய்; தெய்வப்புலமையுடையாரெனத் தாந்துணிந்துவைத்து அவருரைப்பொய்ம்மை காட்டி மறுத்திட்டாரெனல் முரணுவதாமாகலான் அதுகருத்தன்றென்க. வேறியாதோவெனிற் கூறுவல்; கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரர் இறையனாரருளிய களவியற்கு உண்மைப்பொருள்கண்டு அதனைத் தம்மகனார் கீரவிகொற்றனார்க்குரைத்தார். அவர் தம் மாணாக்கர்க்கும் அவர் தம் மாணாக்கர்க்குமாக இங்ஙனம் முசிறியாசிரியர் நீலகண்டனார் காறும் அவ்வுரைப்பொருள் எழுதப்பட்டதன்றி மறைமொழிபோல் வரலாற்று முறையின் வழங்கிவரலாயிற்று. அங்ஙனம் நடந்துவந்த அவ்வரும்பெறற்பொருள் உலகில் என்றுநின்று நிலவுதல்வேண்டிப் பின்வந்த அம்முசிறியாசிரியர் அதனை உரைநடையிற் றெளிவுற எழுதிவைத்தார். அங்ஙனமாய வவ்வுரை பலர் வாய்ப்படலான் மிகுந்துங் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் சிறிது மாறுபட்டு எழுதப்படுதலுங் கூடுமன்றே. ஆதலான் இதனுண்மையுணர்ந்தே ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவர் அங்ஙனம் பிறழ்ந்தனவற்றுட் சிலவற்றை உய்த்துணர்ந்து, அவைமறுத்து உண்மைப்பொருள்காட்டி விளக்கியதன்றி, நக்கீரனாரது தெய்வப்புலமைக்கட்டவறிழைத்தவரல்லரென வுணர்ந்து கொள்க. இக்கூறியவாற்றால் களவியற்பொருளுணர்ந்துரைத்தவர் நக்கீரனாரென்பதூஉம் வரலாற்றுமுறையின்வந்த அவ்வுரைப்பொருளைப் பாயிரத்தோடு உரைநடைப்படுத்தார் நீலகண்டனாரென்பதூஉம் பெறப்பட்டன. இதுபற்றியன்றே ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரும் "வினையினீங்கி" என்னுந் தொல்காப்பியமரபியற் சூத்திரவுரையில் பாயிர வரலாறும் நக்கீரனார் முதலாகவந்ததெனக்கொண்டு "கடைச்சங்கத்தாருட் களவியற்பொருள் கண்ட கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரர் கடைச்சங்கத்தார்க்கும் இடைச்சங்கத்தார்க்கு நூலாயிற்றுத் தொல்காப்பியம் என்றாராகலானும்" "பிற்காலத்தார்க்கு உரையெழுதினோரு மதுகூறிக் கரிபோக்கினாராதலானும்" என்றும் குறிப்பினுணரவைத்ததூஉமென்க.

அற்றேல் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியாரும், அடியார்க்கு நல்லாரும், சிவஞான முனிவரும் முறையே "நக்கீரரென வுரையெழுதினோன்பெயர் கூறுதலும்" எனவும், "நக்கீரர் உரைத்த இறையனார் பொருளுரை"யெனவும், "கடைச்சங்கத்தார்க்கு மிடைச் சங்கத்தார்க்கு நூலாயிற்றுத் தொல்காப்பியமென நக்கீரனாருரைத்தா"ரெனவும் கூறிப் பாயிரவுரையோடு சூத்திரப்பொருள்செய்தார் நக்கீரனாரெனத் தங்கருத்து வெளிப்படுத்

தலான், வரலாற்றுமுறையின் வந்தபொருளை நீலகண்டனார் உரைநடைப்படுத்தாரென்றலும், அங்ஙனமாயினும் அது நக்கீரனாருரையென வழங்குதலும், ஆன்றோர் வழக்கின்மையோடு பொருந்தாமையுமாம் பிறவெனின்—அற்றன்று; "உரைநடந்துவாராநின்றமை நோக்கி" எனவும், "இனிஉரைநடந்தவாறு சொல்லுதும்" எனவும், "இங்ஙனம்வருகின்றது" எனவும் வரலாற்று முறைப்பட்டதனைப் பாயிரத்துட்குறிப்பிட்டாராதலானும், எமது சம்பிரதாயத்துள்ளும் நம்மாழ்வாரருளிய திருவாய்மொழிக்கு நம்பிள்ளை யென்பார் ஓர் பேருரையைப் பிரசங்கவாயிலாகப் புலப்படுத்த அதனை வரலாற்று முறையிற் கேட்ட அவர் மாணாக்கர் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையென்பார் உலகிற்குபகாரப்படுதல் வேண்டி அப்பொருளை உரைநடையில் எழுதிவைத்திருத்தலும், அங்ஙனமாயினும் அவ்வுரை 'நம்பிள்ளையீடு' எனப்பெயர்கொண்டு நிலவுதலும், அதனுள் உரைநடைப்படுத்தார் தங்கருத்துக்களையும் ஆண்டாண்டுக்கூறியிருத்தலும், மற்றும் இராமாநுஜபாஷ்யத்திற்குக் "கேட்டவைபோற்றி வெளிப்படுத்தல்" என்னும் பொருள்கொண்ட 'சுருதப்பிரகாசிகை' எனப்பெயரிய பேருரைவழங்கிவருதலுமாகிய இன்னோரன்னவழக்கு முற்காலத்து உண்மையானும், அங்ஙனமே இறையனார் களவியலுக்கு நக்கீரனார் பொருள்காண, வரலாற்று முறைப்பட்டவதனை முசிறியாசிரியர் உரைநடைப்படுத்தாராயினும் அவ்வுரை நக்கீரனாரியற்றியதென்றேகொண்டுபோற்றி அங்ஙனம் ஆசிரியர் பலரும் உரைத்தாராகலின்வழக்கின்மையும் பொருந்தாமையும் ஆகாவென வுணர்ந்துகொள்க.

இங்ஙனம் யான்கூறியவாறுகொள்ளாது பாயிரவுரைகண்டார் நீலகண்டனார் சூத்திரவுரைகண்டார் நக்கீரனாரெனக்கொள்ளின் அது நாகரிக சரிதவாராய்ச்சி முறையோடு மாறுபடுதலின் ஆகாதென்பது; என்னை? அவ்வகப்பொருட் சூத்திரவுரை முழுவதூஉம், "பொறிகெழு கெண்டை வடவரை மேல்வைத்துப்பூமியெல்லா, நெறிகெழுசெங்கோனடா நெடுமாறனெல்வேலிவென்றான்" என்றும் "நெல்வேலியொன்னார்போர் வண்ணம் வாட்டியபூழியன்" என்றும் பாண்டியன் நெடுமாறனைக்குறித்த மேற்கோட் செய்யுட்கள் பலவிடத்தும் உரையாசிரியரால் எடுத்தாளப்படுதலானும், அப்பாண்டியன் வடபுலத்தினின்றும் வந்த பகைஞரை நெல்வேலிக்கண் வென்று வாகைசூடித் தமிழ் மூன்னாட்டினையுந் தன்னடிப்படுத்தாண்ட திறத்தினை அவ்வெடுத்துக்காட்டுக்கள் விளக்குதலானும் பல்லவநாட்டரசனாகிய நந்திவன்மனுடைய போர்த்தலைவனாகிய உதயசந்திரனென்பானுக்கும் அப்பாண்டிய அரசனுக்கு நெல்வேலிக்கும் யுத்தநடந்தமை உதயசந்திரசாதனத்தால் நன்கு விளங்குதலானும், கி. பி. 733 ஆண்டுமுதல் 747 வரை ஆட்சிபுரிந்த மேனாட்டுச்சாளுக்கிய அரசனாகிய இரண்டாம் விக்ரமாதித்தனும் அப்பல்லவஅரசனாகிய நந்திவன்மனும் ஒருகாலத்தவராதல் சாதனங்களாற் பெறப்படுதலானும், ஈண்டுக்கூறியவாற்றால் நெல்வேலியுத்தம் நிகழ்ந்தகாலம் நோக்குவார்க்கு இனிதுவிளங்கக் கிடத்தலின், அவ்வமரில் வெற்றிகொண்ட பாண்டியனெடுமாறனைப் புகழ்ந்துரைத்த முசிறியாசிரியர் நீலகண்டனாருஞ் சிறிதுமுன்னாகப் பின்னாக அக்காலத்தினராதல்வேண்டும். அங்ஙனமாகவே சங்கத்தார் காலத்துக்கும் பாண்டியன் நெடுமாறன் காலத்துக்கும் பன்னூற்றாண்டு வேறுபாடுண்மையான் முற்பட்ட நக்கீரனாருரைக்கண் பின்னிகழ்ந்த நெல்வேலிச் சமரைப்பற்றிய செய்யுட்கள் மேற்கோள்பட நிற்றல் யாங்ஙனமெனமறுக்க. ஆகவே அப்பாண்டியன் காலத்தினராக வெண்ணப்படு நீலகண்டனாரே அவ்வுரைமுற்றவுமெழுதிவைத்தாராகற்பாலார். யானீண்டுக்கூறிய சரிதவியலையும் மற்றும் அதன் விரிவையும் வித்துவசிரோமணி. ம - ா - ா - ஸ்ரீ கனகசபைபிள்ளையவர்கள் 'மெட்ராஸ் ரிவ்யூ' என்னும் ஆங்கிலப்பத்திரிகையில் "எண்ணூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட தமிழர்" என்னுந் தலைப்பெயரிய அரிய வியாசத்தின்கீழ் எழுதிப்போந்த நுட்பவுரையானுணர்க.

அற்றேல் ஓர் அரசனைப்புகழ்ந்து கூறுவார் அவன்முன்னோரது அருஞ்செயலை அவன்மேலேற்றிக் கூறுதல் பண்டைவழக்காதலின், கடைச்சங்கத்தாருட் சீத்தலைச் சாத்தனார் காலத்திருந்த பாண்டியனெடுஞ்செழியன் அல்லது நெடுமாறனிடத்து, அவன் முன்னோரியற்றிய முன்னிகழ்ந்ததொரு நெல்வேலிச் சமரினையேற்றிப் புனைந்து கூறியன இவ்வெடுத்துக் காட்டுக்கள் என்றாற்படு மிழுக்கென்னையெனின்.—சிலப்பதிகார நெடுஞ்செழியனுக்கு முற்பட்டாயினும் அவன்காலத்தாயினும் அங்ஙனம் ஓர்யுத்தம் நடந்தேறியதாக யாண்டும் புலப்படாமையானும் பாண்டியனெடுமாறனென்றும், அரிகேசரியென்றும் அம்மேற்கோட் செய்யுளாற் பலவிடத்தும் பெறப்படும் பெயர்கள், அந்

நெடுஞ்செழியனுக்கு வழங்காமையானும் "நெல்வேலிவென்ற நின்றசீர்நெடுமாறன்" எனத் திருத்தொண்டத்தொகையினும் நம்பியாண்டார்நம்பி திருவந்தாதியினுங்கூறப்பட்டிருத்தலன்றி விரிநூலாய பெரியபுராணத்து நெடுமாறநாயனார்சரிதத்தும், பாண்டியன் நெடுமாறனெனக்குறித்தும்அவர்வடபுலத்துப் பகைஞரைவெற்றிகொண்டதனைக்குறித்தும் நன்கு கூறப்படுதலானும் அவ்வரசர் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்காலத் திருந்தோராதலால், எட்டாநூற்றாண்டிலிருந்தாராக ஊகித்தற்குப்பெரிது மேற்புடைய அச்சுவாமிகள் காலமும், சாதனங்களாற் பெறப்பட்ட நெல்வேலிச்சமர்க்காலமுந் தம்முளொருபுடையொத்துக் களவியற்பொருண் மேற்கோட்செய்யுட்களிற் கூறப்பட்ட பாண்டியன் நெடுமாறனும், பெரியபுராணத்துக்கூறப்படும் நெடுமாறநாயனாரும் ஒருவரேயெனத் துணிவுபட நிற்றலானும் அங்ஙனம் கூறலமையாதென்பது.

இதுகாறுங்கூறிப்போந்தவாற்றால் இறையனாரகப்பொருட் சூத்திரவுரை கண்டார் மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனாரென்பதூஉம், வரலாற்று முறையின்வந்த அவ்வுரைப்பொருளை உரைநடையிற் பாயிரத்தோடு எழுதிவைத்தார் முசிறியாசிரியர் நீலகண்டனாரென்பதூஉம், அங்ஙனமது பலகாலஞ்சென்ற பின்னர்ஒருவராலெழுதிவைக்கப் பெற்றதாயினும் அதனை நக்கீரனார்செய்ததாகவே ஆசிரியர்பலரும் கொண்டுபோற்றி வந்தாரென்பதூஉம், ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவரும் அங்ஙனமேகருதி அப்பொருளுட் சில பிறழ்ந்துவந்தமை உய்த்துணர்ந்து அங்ஙனம் வந்தமைக்கேது பல்லாசிரியர் கருத்தொடும் வந்தமையேயெனக்கொண்டு மாறியவற்றை மறுத்துநக்கீரனாரது உண்மைக்கருத்துக்கண்டு நிறீஇயினாரென்பதூஉம் அதனால் இறையனாரகப்பொருளுரை 'கேட்டவை போற்றிவிளக்கல்' என்னுமோர்வகைவரலாற்றுரையேயாமென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

இங்ஙனம் யானக்களவியற்பொருளுரையைப் பற்றி யாராய்ச்சிசெய்த காலத்து என்னிடைநிகழ்ந்த சிலகருத்துக்களை ஒருவாறு எழுதித் தங்கட்கு விடுத்துவைத்தேன். இதனுட்குற்றங்கள் உளவாயின், அவற்றைத்திருத்திவைப்பதோடு, தங்களது நல்லபிப்பிராயத்தினையும் எழுதிவிடுப்பீர்களென வெண்ணுகின்றேன்.

இங்ஙனம்

மு. இராகவையங்கார்.

மதுரைப்புதுத்தமிழ்ச்சங்கத்துப்புலவர்.

ஆனந்தக்குற்றம்.

சிவாநுபூதிச்செல்வரும், செந்தமிழ்ப்பெரும்புலவரும், என் ஆப்தநண்பருமாகிய ஐயாஅவர்கட்கு அநேகவந்தனம்செய்து எழுதும் விண்ணப்பம்.

எழுமையுந்தொடர்ந்த உழுவலன்புடைய ஐய,

தாம் அன்புகூர்ந்து விடுத்தமது நூல்களும் ஞானசாகரத்து 4 வது இதழும் பெற்று உள்ளுதொறுள்ளுதொறுள்ளமுருகித் தமது தரிசனம் என்ஞான்றெய்துங்கொலோவென வரம்பிகந்த அவாவின்கணமிழ்கின்றேன். அகல்வானத்தும்பருறைவார் பதியினும்இன்பமிக்கெய்தற்கேதுவான சான்றோர் நட்பையே பெரும்பொருளெனக் கருதுமடியேற்குத் தமது கருணையால் மற்றைப்புலவரது மாண்புற்ற நண்பும் வாய்க்குமேல் அது சிந்தாமணிதெண்கடலமிர்தந் தில்லையானருளால் வந்தாலதனையொக்குமன்றே.

காய்தலுவத்தலகற்றியொருபொருட்கணுய்தலறிவுடையார்கண்ணதேயாயினும் தமது ஆணையை மறுத்தற்கஞ்சித் தாம் விடுத்தவற்றுட் சிலபடித்து என்புல்லறிவிற்கெட்டியவண்ணங்கொண்ட உண்மையுட்கிடையை வெளியிடுகின்றேன்.

தாமியற்றிய மும்மணிக்கோவையும் நெஞ்சறிவுறூஉவும்படித்தேன் அவை பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை பஞ்சகாவியம் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு முதலிய சான்றோர் செய்யுட்கற்றுவல்லுநர்க்கே பெருமகிழ்வுறுத்து மருமந்தநூலாகக் காணப்படுகின்றன. அந்நூல்களினருமையை ஒன்றுமறியாயானோ அறியவல்லேன்.

அவற்றுள் முன்னோர் மொழிபொருளேயன்றி அவர்மொழியும் பொன்னேபோற் போற்றுவமென்பதுகொண்டு இடையிடையே அமைக்கப்பெற்ற திருவள்ளுவர் திருக்கோவையார், திருமுருகாற்றுப்படை, சிந்தாமணி முதலிய நூல்களினுள்ள அல்லாந்து, பேய்கண்டனையது, கழல்கண், முழுநெறி முதலிய பல அரியசொற்களுக்கு அந்நூல்களினுரையுதவியாற் பொருள்கண்டு பெரிதுவந்தேன். உரையிலா அகநானூறுமுதலிய நூல்களிலிருந்தும் பலசொற்களும் சொற்றொடர்களும் சில அடிகளும் காணப்படுகின்றன; அவைகளுக்குச் சிறுபான்மைவிளங்கினும் பெரும்பான்மை விளங்காமையாற் குன்றுமுட்டிய குரீஇப்போலாயினேன். மதிநுட்பநூலோடுடைய சிலர்க்கே பயன்படற்பாலவாய அவை ஏனோர்க்கும் பயன்படுமாறு ஓர் நல்லுரைவிரைவிற் பெறல்வேண்டுமென்பது என்கருத்து. இங்ஙன நூலியற்றல் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தார்க்கும் பின்னுள்ளாரிற் கல்லாடநூலார் ஞானமிர்தநூலார் கச்சியப்பமுனிவர் குமரகுருபரர் முதலிய சிலர்க்கும் தமக்குமேயன்றி யேனையோர்க்கு எவ்வாற்றானும் அரிதரிது என்பது அழுக்கற்றநெஞ்சத்தரல்லாத நட்டார் பகைவர் நொதுமலரென்னு முத்திறத்தாரு மொத்துக்கோடற்பாலதேயாம்.

இனிக்காஞ்சியாக்கத்திற்கழறியவெல்லாம் கற்றோர்க்குக் கழிபேருவகை பயக்குமென்பது எட்டுணையு மறுக்கற்பாலதன்று. கல்லாச்சிறுமகார் கூடிச் சிற்பம் வல்லார் வகுத்த மணிமாடத்தை யிகழ்ந்தாங்குச் சில்லோர் நவைதூற்றினும் காஞ்சிமலை மேலிட்ட தீபம்போலவிளங்குகின்றது.

அதனுளானந்தக்குற்றம் பரிகரிக்குமிடத்துப்பாட்டியன் மரபுப்படி சைவமென்னுஞ்சொல் ஞானமங்கள வுருவாய சிவத்தொடுசம்பந்தமென்னும் பொருடரலாற் 'கங்கைநிலம் பிறவுங் காண்டகைய முன்மொழிக்கு மங்கலமாஞ்சொல்லின்வகை' யென்பதனுட்பிறவென்பதனாற் றழீஇக்கோடற்பாற்றெனவும் 'தப்பாத மூன்றைந்தேழெ'ன்னுஞ் செய்யுளின்படி எழுத்துப்பொருத்தமுள்ளதெனவும், குறிலைந்துந் தந்நெடில்கொண்டென்னுஞ் செய்யுளின்படி தானப்பொருத்தமுள்ளதெனவும் தம்மாலே நன்குவிளக்கப்பட்டன. இனி வகையுளிசேர்தன்முதலியவின்மையாற் சொற்பொருத்தமும், சகரம் அமுதவெழுத்தாதலி னுண்டிப்பொருத்தமும், இறைவன் பெயர் முதற்கணின்ற 'சோ' என்னும் எழுத்துக்குரிய பரணிதொடங்கி முதற்சீர் முதற்கணின்ற, சை, என்னுமெழுத்துக்குரிய அச்சுவினிவரை எண்ண உபசென்மத்து ஒன்பதாம்நாளாதலின் நாட்பொருத்தமும், சகரந்தேவகதியாகலிற் கணப்பொருத்தமும், மங்கலங்குறித்துச் சொற்பொருத்தமுதலிய சில வேறுபடினுமமையுமென்பது பாட்டியன் மரபாதலிற் பாற்பொருத்தமும், வருணப்பொருத்தமும் ஆகப்பத்துப்பொருத்தமும் சைவமென்னுஞ் சொற்கண் வெள்ளிடைமலைபோல விளங்கிக் கிடப்பவும் இப்பரூஉப்பொருடானு முணராது நவைகூறினரது புலமை குறித்துக்கவல்கின்றேன்.

இனி ஆசிரியர் அகத்தியனுர் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனுர் முதலாயினர் கூரு மையிற் பாட்டியலிற்கூறிய ஆனந்தக்குற்றமுதலிய கொள்ளப்படாவெனவும் அவைகூறி ய பிற்காலத்து நூல்கள் பிரமாணமாகாவெனவும் அவைகூறிய யாமளேந்திரர் முதலி யோர் சமணப்போலிப்புலவரெனவும் இப்போலிநூற் பிரமாணங்கொள்ளாமையாற் சிவ ஞானயோகிகள் முதலாயினுர் மங்கலமொழிமுதனிலேயிட்டுரைத்திலரெனவும் சங்கமி ருந்து தமிழாராய்ந்த நல்லிசைப்புலவர்தாமும் இந்நியதியின்றி அருஅயாணர் நனந்தலே யெனத் தொடங்கினரெனவும் ஆயிடைக்காணப்படுஞ் சிலவுரைகண்மட்டுமே என்கருத் துக்குமாருகத்தோன்றுகின்றன. அவற்றைச்சிலபயன்கருதியும்உட்கோட்டமின்றி யுரைத் தல் வேண்டுமென்னுஞ் செப்பங்கருதியும் இனியவரென்சொலினுமின்சொல்லேயெனத் தம்போல்வாரெல்லா மூவத்தலுண்மைபற்றியும் முறையே மறுத்தெழுதத் துணிந்தேன்.

அவையெல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்தவோ அல்லவோ அறியேன். அவற்றுட்பொ ருந்துவனவுளவேற்றெளிவுறக்காட்டி யென்னைத் திருத்துமாறு நட்புரிமையாற் பிரார்த் திக்கின்றேன்.

'இயற்பெயர்சார்த்தியெழுத்தளபெழினே, யியற்பாடில்லா வெழுத்தானந்தம்' எனவும். 'இயற்பெயர்மருங்கின் மங்கலமொழியத், தொழிற்சொற் புணர்ப்பினது சொல்லானந்தம்' எனவும் புகழ்ச்சியென்னுஞ் சூத்திரத்து 'அவமொழியாக்கும் பொரு ளானந்தம்' எனவும், முதற்றெடையென்னுஞ் சூத்திரத்து, 'யாப்பானந்தமென்றியம் பல் வேண்டு' மெனவும், பாவகையொருவனே என்னுஞ்சூத்திரத்து 'தூங்கினுஞ் சுழலி னுந் தூக்கானந்த' மெனவும், அளபெடை மருங்கின் என்னுஞ் சூத்திரத்து 'தொடை யானந்தமெனத்துணிதல் வேண்டு' மெனவும் இவ்வாறு ஆசிரியர் அகத்தியனுர் ஆனந்த வோத்துட் சூத்திரஞ்செய்தமையால் ஏனைப்பாட்டியல் மரபும் அவரது விரிந்த நூலின் கட்கூறப்பட்டே யிருத்தல்வேண்டுமென்பது சிற்றகத்தியம் பேரகத்திய மிரண்டும் சிற் சிலசூத்திரத்தளவின் முன்னேருரைகளிற் காணப்பட்டுக் கடைச்சங்கத்தார் காலத்தே யிறந்த வெனினும் அனுமானத்தாற்கொள்ளக்கிடக்கின்றது.

2. ஆசிரியர் தொல்காப்பியனுர் முத்தமிழும்விராஅய்ப் பரந்து கிடந்த முத னூலினின்றும் இயற்றமிழைவேறுபடுத்துத் தொகுத்து நூல்செய்யப்புகுந்தாராகலின் இலேசானும் உத்திவகையானும், புறனடையானும் பிறவாற்றானும் எளிதினுணரப்படு வனவும் சிறிதுபயனுடையனவும் சிறப்பில்லனவுமாகிய இலக்கணங்களை யுணரவைத்துச் சிறப்பினவும் மிக்கபயனுடையவும் அரிதினுணர்வனவுமாகிய இலக்கணங்களையே சூத் திரித்தார். 'முன்னிலேசுட்டிய' வென்னுஞ்சூத்திரத்தானும், 'தாவினல்லிசை' யென்னுஞ் சூத்திரத்தானும் அகலக்கவியை முடிபுநோக்கியும் துறைநோக்கியும் விதந்துகூறலின் 'அகன்று பொருள்கிடப்பினும்'என்னும் சூத்திரத்தானும் மாட்டுமெச்சமுமென்னுஞ் சூத் திரத்தானும் பொருட்டொடர் நிலேச்செய்யுளும் சொற்றொடர் நிலேச்செய்யுளும் பெறப் பட்டன. இனி அகலக்கவிக்கே பெரும்பாலும் பயன்படுவனவாய்ச் சிறப்புடைச்சொல்லா ராய்ச்சிக்குச் சிறிதும் பயன்படாவாய் நுட்பமிலவாயிருத்தலின் தசப்பொருத்தமின்மை முதலிய குற்றங்களை அன்னபிறவு மென்பதனுற்றழீஇ அவற்றுள்ளும் மங்கலச்சொல்லே முதற்கட்கோடல் எல்லாநூற்குமின்றி யமையாமையென்பது விளக்கற்பொருட்டு, 'எழுத் தெனப்படுப'வென மங்கலச்சொல்லே முதற்கணெடுத்து உடம்பொடுபுணர்த்துக்கூறினர். அதனையே பிற்காலத்தார் வழக்குநோக்கிப் பாட்டியலென விரித்துக்கூறினர். அன்றியும் முன்னுள்ள இசைத்தமிழ்நூல் நாடகத்தமிழ்நூல்களுளைத்தனவாக முன்னேருரைகளால்

விளங்குகின்றது. இனி அவர்கூறிய அளவன்றி விரித்துக் கூறியநூல்கள் பிரமாணமாகா வெனின் 'ஆவோடல்லது யகரமுதலாது' எனத்தமிழ்வழக்குநோக்கி வரையறுத்திருப்பப் பிற்காலத்து வடமொழிவிராஅய வழக்குநோக்கி அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஔயம்முதல் என வெழுந்த நன்னூற்சூத்திரமும் பிரமாணமாகாதொழியும். ஒழியவே 'நாகநறுமலருதிர யூகமொடு' எனவும் 'பிணையூபமெழுந்தாட' வெனவும் திருமுருகாற்றுப்படையினும் மதுரைக் காஞ்சியினும் வந்தனவழுவெனக்கொள்ளவும்படும். இன்னுந் தொல்காப்பியத்துட் கூறுமைபற்றி,கலம்பகமுதலிய பலபிரபந்தங்கள் இலக்கணமின்றி யெழுந்தனவெனவும் படும்;ஆதலின் இன்னோரன்னவெலாம் மரபுநிலைதிரியாமாட்சியவாகலின் பிரமாணமாதற் கிழுக்கா. தவத்தான் மனந்தூயராய அகத்தியனார் தொல்காப்பியனார் திருவள்ளுவனார் சமயகுரவர் ஆழ்வாராதியர் பட்டினத்தடிகள் இறையனார் முதலிய சிலதெய்வப்புலவரன்றி ஏனைய நூலுரைபோதகாசிரியர் மூவரும் முக்குணவசத்தான் முறைமறந்துரைதலியல்பாகலின் பின்னூல்களிடை முன்னூலொடு முரணிய சிலவழுக்கள் காணினும் அதுபற்றி முழுதுந்தள்ளாது குணநாடிக் குற்றமுநாடியவற்றுண்மிகைநாடி மிக்ககொளலே மாண்பு. முற்கூறிய தெய்வப்புலவரோடொப்பாரல்லராயினும் புலவர் சிகாமணிகளாகிய அடியார்க்குநல்லார் குண வீரபண்டிதர்முதலிய பலர்க்கு மேற்கோளாகிய இந்திரகாளியென்னும் இசைநூலைச்செய்த யாமளேந்திரரும் முன்னூலொழியப் பின்னூலெவற்றினுஞ் சிறந்த நன்னூல்செய்த பவணந்தியாரும் இன்னும் பிறநற்புலவரும் எவ்வாற்றானும் போலிப்புலவரென இகழப்படார், ஒவ்வோர் வழுக்கண்டு இப்பெரும்புலவரையும் இவரொப்பாரையும் போலிப்புலவரெனின் வழுவிலார்பின் யாவருளர் ஒருவருமிலரே. 'அரியகற்றுசற்றார் கண்ணுந்தெரியுங்கா, லின்மை யரிதே வெளிறு' என்பது பொய்யாமொழியன்றே.

இதனை நகுதற்பொருட்டன்று நட்டலென்பது கொண்டெழுதினேன் மன்னித்தருளுக.

இனி யாமளேந்திரர் யாமளாகமம்செய்த ஓர் சித்தர்;சமணரல்லர்;இவரை அடியார்க்கு நல்லார் பராசைவமுனிவரென்பர். இந்திரகாளி, நன்னூல் வச்சணந்திமாலை முதலியவற்றுள் முன்னூலொடு முரணுதனவெல்லாம் பிரமாணமே. மரபுநிலை திரிந்து முரணியவிடங்களுமுள. அவையீண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

இனிச்சிவஞானயோகிகள் இந்திரகாளிமுதலியநூலைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளாராயின் இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளியின்கண் 'மலையுமகளென அமங்கலப்பொருடந்து தொகையார் பொருள் பலவாய்த்தொன்றிற்'றெனக்குற்றங்கூறார்.

சங்கப்புலவருளொருவராகியமாமூலரும்

நீரதுகணமேசீர்சிறப்பெய்தும்
தீயின்கணமே நோயதுசேரும்
அந்தரகணமே வாழ்நாளகற்றும்
இந்திரகணமே பெருக்கஞ்செய்யும்
சந்திரகணமே வாழ்நாடருஉம்
மாருதகணமே சீர்சிறப்பகற்றும்
நிலக்கணந்தானே மலர்த்திருவிளங்கும்

எனவும்,

'நட்பரணெதிபகைமரணமைந்தனு,ளொப்புடைக்குறிக்கோளொருமூன்முகும்' எனவும் தானமுங்கணமுங்கூறிக் கணத்திற்குப் பயனுங் கூறினர். பன்னிருபாட்டியன் முதலிய நூல்களாற்பொய்கையார் முதலிய நல்லிசைப்புலவரும் பாட்டியல் செய்திருப்பதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆகவே சங்கமிருந்த நல்லிசைப்புலவர் காலத்தும் பற்பல பாட்டியல் வழங்கியவெனவே எண்ணுகின்றேன்.

ஆயின்மங்கலமுதலியன சங்கத்தார் நூலினும் சிவஞானயோகிகள் கச்சியப்பர் முதலாயினர் நூலினும் உளவோவெனின் உளவென்பதே தேற்றம்.

எங்ஙனமெனில் மங்கலச்சொல் தனித்தும் அடையடுத்தும் முதற்பாட்டின் கண் முதற்சீரேயன்றி இடைகடையினும் வரப்பெறுமென்பது பாட்டியல் விதியாதலின் பத்துப்பாட்டின்கண். 9 - வதுபாட்டில் புகழென்று மங்கலம் அடையடுத்துவந்தது. 8-வது பாட்டில் 'பிற' என்பதாற் றழுவிய வாழியென்னும் மங்கலம் அவ்வாறுவந்தது. 6-வதுபாட்டில் முந்நீர் அவ்வாறு வந்தது 5-வது பாட்டில் உலகமென்பது அவ்வாறு நனந்தலையென அடையடுத்துவந்தது. 4-வது பாட்டில் பிறவென்பதாற் றழுவிய விசும்பென்பது அவ்வாறுவந்தது. 2-வது பாட்டில் மங்கலச்சொல்லின் பரியாயமாகியயாணரென்பது அரூஅவென அடையடுத்து வந்தது மற்றைப்பாட்டின்கண் விதந்துகூறிய மங்கலச்சொற்களே முதற்கண்வந்தன. சிந்தாமணிக்கண் உலகமென்பது மூவாமுதல்வாவென அடையடுத்துவந்தது. சிலஆசிரியர் நூன்முதற்கண்ணும் சில ஆசிரியர் நூற்குறுப்பாதல்பற்றிப் பாயிரமுகத்தும் சிலர் ஈரிடத்தும் மங்கலங்கூறல் வழக்காதலின் மணிமேகலையின்கண் பதிகத்தின்கண் இளங்கதிர் ஞாயிறென அடையடுத்தும் நூன்முதற்கண் உலகமெனத் தனித்தும் வந்தன.

இனி, புறநானூற்றின்கண் மாலையென்னு மங்கலச்சொல்லின் பரியாயமாகிய கண்ணியென்பதே வந்தது ஆண்டும் நியதிதப்பிலது. இனிக்காஞ்சிப் புராணத்தையும் தணிகைப்புராணத்தையும் நோக்கின் நூலகத்துறுப்பாகிய கடவுள்வாழ்த்திற் சேர்க்காது புறத்தே யியற்றிய காப்புச்செய்யுளில் மங்கலங்கருதற்பாற்றன்று; காஞ்சிப்புராணத்துட்கடவுள்வாழ்த்தின் முதற்கண் 'சங்கு' என்னு மங்கலச்சொல்லும் தணிகைப்புராணத்துக்கடவுள்வாழ்த்து முதற்கண் உலகு என்னுமங்கலமும் நியதி தப்பாது வந்தன. முதற்கட்பாடுதல்பற்றிக் காப்புச்செய்யுளின் கண்ணும் மங்கலங் கருது மாசிரியரு முளர். இம்மங்கலங்கூறல் நூன்முதற்கண் அல்லது பொதுப்பாயிர முதற்கண் அல்லது சிறப்புப்பாயிரமுதற்கண் என விதந்துகூருது பொதுப்பட முதற்கண் எனக்கூறலால் இலக்கணக்கொத்துடையாரும் வடநூன்முறைபற்றி நூலுமுறையும் பாயிரமும் தாமேசெய்வான்புக்குச் சிறப்புப்பாயிரம் நூற்கு முன்னிற்கு முறைபற்றி மதிவெயில் விரிக்கும் என மங்கலங்கூறினர். பிரயோக விவேகநூலார் நீர்கொண்டசென்னியென மங்கலங்கூறினர்.

ஒவ்வோர் முறைபற்றி முதலென்பது பல திறப்படவின் மங்கலங் கூறுமிடனும் பலவாயின. இனிச் சிவஞான யோகிகள் மங்கலங் கூறுங்கருத்தாற் சங்கேந்துமெனக்கூறினு ரல்ல ரியல் பான மைந்தது எனின் அது பொருந்தாது. உலகெலாமெனச்சிவதத்துவவிவேகத்திலும் சீர்கொளென முதுமொழிவெண்பாவினும் சீருங்கல்வியுமெனக் குளத்தூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியினும் திருமால் பிரமனெனக் கலைசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியினும் கார்கொண்ட வெனவும் மணிபூத்த வெனவும் ஈரிடத்து விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழினும் மணிகொண்ட சீர்கொண்ட என ஈரிடத்து அம்பிகை பிள்ளைத்தமிழினும் திருத்தங்கு என முல்லையந்தாதியினும் தவருது மங்கலங் கூறலான்.

இனிக் கச்சியப்பர் திருவானைக்காப் புராணத்து விநாயகர் வணக்கத்தை யகத்துறுப்பாகக் கொண்டு நிலம்போற்று மென மங்கலங்கூறிப் பின்னும் பலவிடத்துக் கூறினர் பேரூர்ப் புராணத்தும் அவ்வாறே பலவிடத்து மங்கலங் கூறினர்.

பட்டினத்தடிகளது நான்மணிமாலை மும்மணிக்கோவை முதலிய பிரபந்தங்களினும் மங்கலந் தவறாது காணப்படுகின்றன. மெய்கண்ட சாத்திர முதலிய வீட்டு நூலின் கண்ணும் நித்திய மங்கள வடிவனாகிய பரம்பொருளது நாமங்களாகிய மங்கலச் சொற்கள் நியதி தப்பாது வந்தன. பாட்டுடைத் தலைவனுக்கே பயன்படற் பாலவாய கண முதலிய பொருத்தங்கள் சில பொது நூலிடைக் காணப் பெறா. அதுபற்றி அவைபாட்டியல் விதியின்வழீஇயினவெனல் பொருந்தாது. இறையனார் அன்பென்பது மங்கலமெனக் கொண்டமை குறித்துப் புகழேந்தியார் நேசமொன்பதும் மங்கலமெனக் கொண்டார். உய்த்துநோக்கின் மங்கல மின்றி வந்த நூலொன்று மிலையென்றே யெண்ணுகின்றேன்.

முதலிடை யிறுதி சிதைந்த நூலும் முன்பின் மாறிக் கிடக்கு நூலும் சிலவுள. அவை யீண்டைக்குப் பிரமாண மாகா.

இனி நச்சினார்க்கினியர்கருத்து நோக்கின் மலைபடுகடாத்தில் தீயினன்ன வொண்செங்காந்த ளென்னுமிடத்து முதற் சீர்க்கயலும் தசாங்கத்தயலும் அமங்கலமாகா வென்னும் பாட்டியல் விதியை மாறாகக்கொண்டு தீயின் ன்னவென இடர்ப்பட்டுப் பிரித்து இயற்பெயராகிய நன்னனை யடுத்துத் தீயென்னும் மங்கலம் வந்தது என ஆளவந்த பிள்ளையார் குற்றங்கூறினர். அதனால் நச்சினார்க்கினியர் 'தீ' என்பது இன்சாரியையுந் அன்னவென்பதையும் அடுத்து நின்றதேயன்றி இயற்பெயரை யடுத்ததில்லை யென்றும் இப்பாட்டுப் படர்க்கையாய் நிற்றலின் நன்னவென முன்னிலைப்பெயராக்கிக் குற்றங்கூற லுமமையாதெனவும் நியாயங்கூறி இப்பாட்டகத்து ஆனந்தக் குற்றமில்லை யென மறுத்தாரேயன்றி ஆனந்தக் குற்றமே யில்லையென மறுக்கவில்லை. பாடினோர் தீயின் அன்ன வெனக் கருதிப்பாடினும் தீயின் நன்னவெனப் பிரித்துக் கோடற்கிடமாக அமைதலாகிய குற்றமில்லாத இன்னோ ரன்னவற்றையும் 'தொகையார் பொருள் பலவாய்த் தோன்ற' லென்னு மானந்தக் குற்றமாகப் பின்னுள்ளோர் சேர்த்தார். இவ்வாறு அகத்தியனாருந் தொல்காப்பியனாருங் கூறாமையால் போலியாகச் சேர்த்த அவ்வானந்தக் குற்றத்தையே நச்சினார்க்கினியர் மறுத்தாரேயன்றி அகத்தியனார் தொல்காப்பியனாராற் கொள்ளப்பட்ட ஏனையானந்தக் குற்றங்களை மறுத்தா ரல்லரென்பது சங்கத்தார் அங்ஙன நீக்காது கோத்தற்குக் காரணம் ஆனந்தக் குற்றம் இச்செய்யுளுட் கூறாமையா னென்றுணர்க வெனவும், நன்னனென நகரமுதலும் னகரவொற்றீறுமாய் நிற்குஞ் சொல்லாயினன்றே அக்குற்றமுளதாவதென மறுக்கவெனவும் அவ்வுரையிற்கூறிய கூற்றானும் தொல்காப்பியப் பாயிரத்து மங்கலமாகிய வடதிசையை முற்கூறினர் இந்நூல் நின்று நிலவுதல் வேண்டி யென அவர் தாமே யுரைத்தலானும் நன்கு விளங்கும். சுபம்.

இங்ஙனம்

த ம த ன் ப ன்

சோழவந்தான் - அ - சண்முகம்பிள்ளை,

மதுரைச் சேதுபதி கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதன்.

சமாசாரக்குறிப்புகள்.

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சுன்னாகத்திலே மகாவித்துவானாய் விளங்கும் ஸ்ரீமது அ - குமாரசாமிப்பிள்ளையவர்களிடமிருந்து அவர்களாலியற்றப்பட்ட 'இலக்கணசந்திரிகை' 'ஏகவிருத்தபாரதம்' முதலியனவும் வரப்பெற்றோம். அவற்றுள் 'இலக்கணசந்திரிகை' என்னும் அரியகிரந்தத்தை நாம் உற்றுநோக்கியகாலையில் எம்முள்ளத்தே அங்குரித்துப்பின் பெரிதாயெழுந்த மகிழ்ச்சியை என்னென்பேம்? இப்புத்தகம் 45 - பக்கங்களடங்கியதொன்றாயினும் அதன்கட்சொல்லப்பட்ட நுட்பவிஷயங்கள் மிகப் பலவாக விரிந்தன. இதன்கண், வடசொற்கள் தமிழில் வடிவுதிரிந்து வழங்குமாறும், வடமொழி தென்மொழியில் எழுத்துக்கள் ஒற்றுமைப்பட்டு நடக்குமாறும், இவ்விருமொழியினுங் காணப்படும் உபசருக்க வகுப்பும் அவற்றின்மாறுபாடும், இடைச்சொற்கூறுபாடும், தத்திதாந்தவகையும், பெயர் வினை உரிச்சொற்பாகுபாடும் இனிதுவிளங்க மிகநுட்பமாய் எடுத்துக்காட்டப்படும் ஒவ்வொருசொல்லாராய்ச்சிக்கும் தொல்லாசிரியர் பிரயோக வாக்கியங்கள் நூற்பெயர்களோடு நன்கெடுத்துமொழியப்பட்டன. இங்ஙனம் பிரயோகங்காட்டிச் சொல்லாராய்ச்சி செய்யுநெறி, ஆங்கிலநூல்வல்லார் செய்துபோதரும் பிலாலஜி என்னுஞ் சொல்லாராய்ச்சியோடொத்தொழுகி யதனினுஞ் சிறப்புறுதலின் தமிழாராய்வாரெல்லாரும் பிள்ளையவர்கள் செய்திட்ட இவ்வரிய நூலைப் போற்றிப்பயிறல் இன்றியமையாதகடமையாம். நன்னூற்பயிற்சிசெய்வாரினும் இந்நூற்பயிற்சிசெய்வார் நுட்பவுணர்வுடையராவரென்பது இதனைப்பயின்றார்க்கன்றி ஏனையோர்க்கு விளங்காது.

இனிப்பிள்ளையவர்களுடைய அருமைபெருமைகளை இனிதுணர்ந்து அவர்களையபிமானித்து இந்நூலியற்றும்படி யவர்களை ஊக்கிய, ஊர்காவற்றுறைக்கோட்டு நீதிபதி ஸ்ரீமாந் - த - கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் வள்ளன்மையுந் தமிழபிமானமும் எம்மனோராற் பெரிதும் வியக்கப்படுவனவாம்.

கொழும்புச் சைவபரிபாலனசபையின் உபந்நியாசகரும் சிவபுராணப் பிரசாரகருமாகிய யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்ப்பண்டிதர் பிரம்மஸ்ரீ ந-வே-கனகசபாபதி ஐயரவர்களிடமிருந்து அவர்களாலெழுதப்பட்ட 'சைவசமயவிளக்கம் முதற்புத்தகம்' 'திருவாதிரை மகோற்சவப்பிரபாவம்' 'சைவபரிபாலனசபை மகோற்சவ விளக்கம்' முதலியன வரப்பெற்றோம். இவையெல்லாஞ் சைவசித்தாந்த நுணுக்கப்பொருளுணர்த்து ஒழுகும் பெற்றிமையானும், செந்தமிழ்நெறி வழாச் செவ்வியநடையி லெழுதப்பட்டிருத்தலானும் சைவசமயிகளானும் தமிழ்விருப்புடையோரானும் ஆராய்ந்தறியற்பாலனவாம். ஐயரவர்கள் பெருகிய வாயுளுந் தேகாரோக்யமுமுடையராக வமர்ந்து இத்தன்மையவான நூல்கள் பலவியற்றி உலகிற்குபகரித்து அதனைக்கடமைப்படுத்துவாராகவெனத் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

தூத்துக்குடிச் சிவஞானப்பிரகாசசபையின்கண் ஓர்புத்தகக்களஞ்சியம் தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதிற்சேருக்கப்படும் புத்தகங்கள் பலரும் எளிதிற் பார்த்துணரஅமைதலால் தமிழ்நாட்டுவித்துவசிகாமணிகள் தாந்தாமியற்றிய நூல்களில் ஒவ்வொன்று

இதற்கு உபகரித்தல் மிகநன்கும். வேறுபிராசின கிரந்தங்கள் தருதலும் பேருபகாரமாம். நாமும் நம்முடைய நூல்களிற் சில இதற்கு அளித்திட்டோம்.

கற்கத்தாமாநகரிற் பரமகஞ்சசந்நியாசவருட்கோலந்தாங்கி யுமைவழிபாட்டின் கட்டிலேநின்று முத்தியடைந்த ஸ்ரீமது - இராமகிருஷ்ணருக்குப் பிரதம மாணுக்கரா யிருந்து, அமெரிக்காமுதலான பாகிய கண்டங்களிலுள்ள மக்கள் உய்தல்வேண்டி அவர்க்கு நம்வேதசாரமாய் விளங்குஞ் சிவயோகநிலை விளங்கக்காட்டி யுபந்நியசித்து அவரை யெல்லாம் ஆண்டுகொண்டருளி அட்டாங்கயோக சமாதிநிலைதலைக்கூடிய ஸ்ரீமத் விவேகாநந்தசுவாமிகள் சிவராஜயோகத்தானே சிவபதப்பேறெய்திய விஷயத்தை யறிந்து துக்கசாகரத்து அமிழ்ந்தினேம்.

சிகந்தராபாத்தென்னும் நகரிலே சைவாபிமானம் மிக்க நண்பர்கள் மனவெழுச்சிமிகுந்து சித்தாந்தசைவவாராய்ச்சியின்பொருட்டு இரண்டு சங்கங்கள் தாபித்து நடத்தாநின்றமைகேட்டுக் களிப்புறுகின்றேம். இவ்விருவகைச் சித்தாந்த சங்கத்தாரும் சைவசமயாபிவிர்த்தியினையே கோரி ஒற்றுமைபூண்டு உலகிற்குபகரிப்பார்களென்று திருவருளைச் சிந்திக்கின்றேம்.

'வைதிக சைவசித்தாந்தசண்டமாருதம்' ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர நாயகரவர்கள் சரிதம் எழுதி முடிப்பிக்கவேண்டுமென்றும்,அச்சரிதத்திற்கு வேண்டும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளையறிந்த நண்பர்களெழுதி யுபகரித்தல்வேண்டுமென்றும் முதற்பத்திரத்திலேயே சுட்டிக்காட்டினேம். இரண்டோர் நண்பர் தவிர மற்றியாரும் அங்ஙனம் இதுகாறும் உபகரித்திலர். இதுதானோ சைவாபிமானம்; இவர்கள்தாமோ சைவப்பிரசாரகரிடத்து அன்புபூண்டொழுகுவோர்; ஸ்ரீலஸ்ரீ நாயகரவர்களருமை பெருமைகளை நன்குணர்ந்த நண்பர்கள் இத்தென்னாட்டின்கட் பலருளராகவும் அவருள் ஒருசிலராயினும் இதனைக் கவனித்திலாமை பெரிதும் இரங்கற்பாலதொன்றும். அன்பர்களே! இனியேனும் நீங்கள் நாயகரவர்களைப்பற்றி யறிந்த வரலாறுகளை எழுதியநுப்பினுல், அதுபேருபகாரமாம். உங்கள் அரியபெயரோடு அவற்றைவெளியிடுவோம்; உங்கட்குப்புகழும் பெருமையும் உண்டாம்; சிவபுண்ணியமுமாம். சிறிது கவனித்திடுங்கள்.

நமது ஞானசாகரப்பத்திரிகைபெறுங் கலாசாலை மாணுக்கர்களும் ஏனைக் கையொப்ப நண்பர்களிற் சிலரும் 8 - வது இதழ் பிரசுரமாதற்கு முன்னரே தாந்தாம் உபகரிக்கவேண்டிய கையொப்பத்தொகையை உபகரிக்கற்பாலார். நமது பத்திரிகை பிரசுரித்தற்குத்தொடங்கி இப்போது ஏழுமாதங்கள் கழிந்தன. இதுகாறும் அவ்வவர் சௌகரியங்கருதிக் கையொப்பத்தொகைக் கட்டணத்தைப்பற்றி வற்புறுத்தாதிருந்தேம். இனி யங்ஙனமிருத்தல் கூடாமையா லவர்கள் விரைதற்பாலார். நங்கையொப்ப நண்பர்களிற் பெரும்பாலார் முன்னரே தத்தங் கட்டணங்களை உபகரித்து நம்மையும் நம் பத்திரிகையினையும் அபிமானித்தமைபற்றிப் பெரிதுங் களிப்புறுகின்றேம். திருவருள் என்றும் அவ்வாறே நடாத்துவதாக.

சுருங்கச் சொல்லிற் றன்னே ஓர்த்துணர்வார்க்கு, அது தன் பெ
துணியப் பெரிதும் விளக்கித் தன்னுக்கியோனைத் தண்டமிழ்க்கடலிற் மு
மலர்கதி ரிளஞாயிறென் றறிவிப்பது. இது என்றுணிபு.

இங்ஙனம்

தங்க ளாக்கத்தையே என்றும் விரும்பும் தங்கள் அன்பன்

தி - பா - சிவராமன்.

இந்துகாலேஜ் தலைமைத்தமிழ்ப்பணடிதர், திருநெல்வேலி.

என் அன்பிற்சிறந்த ஐய

அன்புகூர்ந்து வரவிடுத்த சோமசுந்தரக்காஞ்சியாக்கம்,திருவொற்றியூர் முருகர் மும்மணிக்கோவை முதலியவற்றைக் கண்ணுற்றனனுக.

சோமசுந்தரக்காஞ்சியாக்கம் நுங்கள் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார வாராய்ச்சியை இனிது புலப்படுக்குந் திறத்தது. இற்றை ஞான்றும் பொருளதிகாரம் ஆராய்வார் அரியராவர்; அவருள்ளும் நீயிர் ஒருவராகின்றீர்கள். திருவொற்றியூர் முருகர் மும்மணிக்கோவை சொற்பொலிவு பொருட்பொலிவு பொதியப்பெற்றுச் சங்கத்தமிழை நினைவூட்டலின் அஃது மும்மணிக்கோவையேயாம். நுங்களால் தமிழுலகம் விழுப்பமெய்தமெனக்காண்டலின் நுங்கள் வாழ்நாட்செல்வமுதலியன நெடிது வளர்ச்சிபெறுக. இவ்விளமைப் பருவத்துமுயற்சி முதுமைப்பருவத்தும் சோர்வின்றியுயர்ந்து மேம்பாடடைக.
"தம்மிற்றம்மக்களறிவுடைமைமாநிலத்து, மன்னுயிர்க்கெல்லாமினிது"

இங்ஙனம்

அன்பன்

சுபகிருது ஆண்டு
கடகமதியம் கூ. }

மாகறல் - கார்த்திகேயன்.

மிஷனெரி டிரெயினிங் ஸ்கூல்தமிழ்ப்பண்டிதர்,
சைதாப்பேட்டை.

சோமசுந்தரவிலாசம்.

உள்ளூர் வெளியூர்களிலுள்ள நண்பர்கள் நமது அச்சியந்திரசாலையில் தமிழ்நூல்கள், விளம்பரங்கள், பத்திரிகை முதலாயின பதிப்பிட வேண்டினுல் அவற்றைத் திருத்தமாகவும், அழகாகவும், நயமாகவும் முத்திரீகரித்துத் தரச் சித்தமாயிருக்கின்றேம். 2 வேண்டுவோர் நமக்கு நேரே எழுதித் தெரிவிக்கலாம்.

ஞானசாகரம்.

நமது பத்திரிகை உள்ளூர் வெளியூர்களிற் பரவும்பொருட்டு முய
செய்வோர் வேண்டும். அவர்கள் செய்யும் முயற்சியளவுக்குத் தக்க
திரவிய சகாயஞ் செய்யச் சித்தமா யிருக்கின்றேம்.

இந்தியா, இலங்கை, பர்மாவுக்கு ஒரு வருடவிலை இரண்டு ரூ

நா. வேதாசலம்பிள்ளை,

நெ. 6, கர்தப்பசெட்டித்

கௌரவாபிமானசீலர்கள்.

நாகபட்டினம்.

வெளிப்பாளையம் - சைவசித்தாந்தசபையார்	ரூபா	௰.
ஸ்ரீமான். சி - த - மா. முனிசாமிப்பிள்ளையவர்கள்	,,	௰.

திண்டிவனம்

,,	கு - சிங்க்ாரவேலுமுதலியாரவர்கள்	,,	௰.
,,	சி - அருணாசலசெட்டியாரவர்கள் டி-பி-டப்ளியூ-கண்டிராக்டர்	,,	௰.
,,	வேதகிரிச்செட்டியாரவர்கள்	,,	௰.
,,	அ - துரைசாமிக்கௌண்டரவர்கள் வல்லம்.	,,	௰.
,,	ஓமந்தூர்-முத்துவேங்கடராமரெட்டியார்அவர்கள்கிளியனூர்		௰.
,,	பெ-ராம-வேங்கடசுப்பாரெட்டியாரவர்கள்	,,	௰.
,,	சேவூர் - சுப்பாரெட்டியாரவர்கள்	,,	௰.

இரங்கூன்.

,,	டி. எம். பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவர்கள் பேபர்கரன்சி ஆபீஸ்,	,,	௰.
,,	ரெய்பகதூர்-மதுரைப்பிள்ளையவர்கள், ஆனரரிமாஜிஸ்திரேட்		௰.

சென்னை.

,,	திருமயிலை - அரங்கசாமிநாயகரவர்கள் அபாதகிரி.	௰.
,,	பெ-முனிசாமிமுதலியாரவர்கள் சூபர்வைசர், இன்ஜினீரிங் டிபார்ட்மெண்ட்.	
,,	தண்டலம் - பாலசுந்தரமுதலியாரவர்கள் தமிழ் டிரான்ஸ்லேட்டர் ஆபீஸ்,	

பரமகுடி.

,,	டி. ஆர். கிருஷ்ணசாமிராவ் அவர்கள் பொலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்,	௰.

சிகந்தராபாத்து.

,,	சோ - சிவஅருணகிரிமுதலியாரவர்கள் சீப்சப்ளை அண்டு டிரான்ஸ்போர்டு ஆபீஸ்,	௰.
,,	சித்தார்தசங்கத்தார்	

நந்தியால்.

,,	ஜே - எம் - நல்லசாமிப்பிள்ளையவர்கள். பி-ஏ, பி-எல்., டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசீப், நந்தியால்.	

கள்ளிக்கோட்டை.

,,	பி. தியாகராஜமுதலியாரவர்கள் லோகல்பண்டு சூபர்வைசர்.	௰.

ஸ்ரீமத்-ஞானசித்தசுவாமிகள், திருவானைக்கா.	௰.

உபகரித்த கனவான்களன்றி மற்றைக் கனவான்களும் தாங்கும் திரவியத்தைவினாவிலுதவி யூக்கமுறுத்துவார்களென்று ந்திக்கின்றோம்.